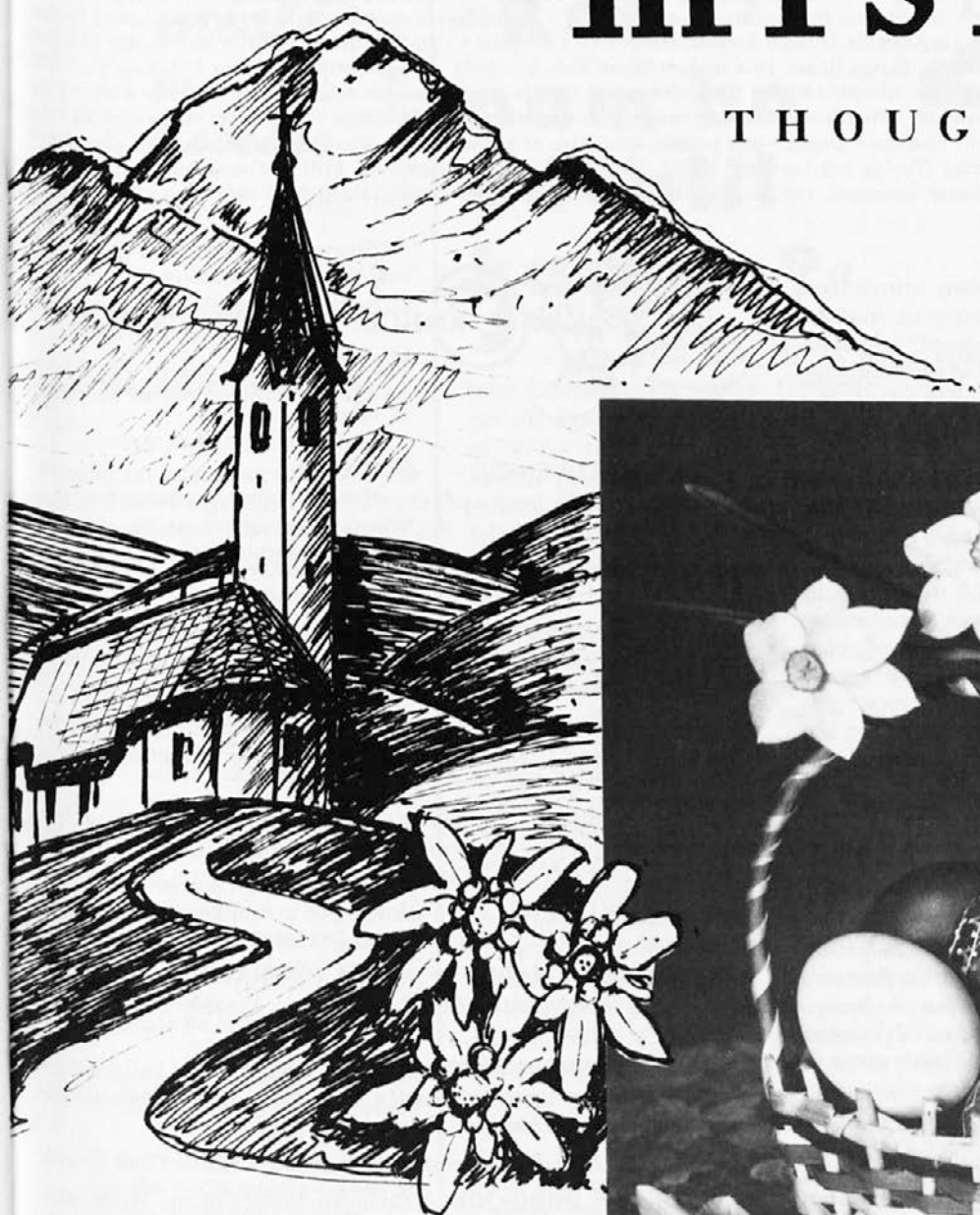

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 46
MAREC 1997

misli (THOUGHTS) - Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 - Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 - Fax: (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1997 je deset avstralskih dolarjev, izven Avstralije dvajset, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne upošteva + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 - Tel.(03)9387 8488 - Fax (03)9380 2141

NAJPREJ bi vsem sotrudnikom posebej voščil za praznike. Hvaležen sem za sleherno pomoč: pri pakiranju Misli, s članki in sporočili, morda s fotografijo iz prvih let v Avstraliji ali kakega zadnjega zanimivega dogodka... Seveda pa odloča urednik, če in kdaj pride na vrsto.

V zadnjem uvodniku sem napisal, da se še ne bojim smrti našega lista.

Res, kar veliko naročnikov odpada: mnogim opeša vid, s starostjo in boleznijo pade zanimanje za branje, vrste redči smrt... Kar preveč dolgotrajnih zvestih naročnikov sem že moral vzeti iz seznama zaradi gornjih žalostnih a resnih vzrokov. Zato pa sem vesel novih, ki polnijo izpraznjena mesta. Lani sem vpisal 41 novih naročnikov, letos doslej že 7. Samo prosite Boga, da bi vsaj jaz zdržal do naslednika, ki bo prevzel MISLI, ko bom obnemogel.

S tole marčevo številko MISLI obhajam srebrni jubilej - 25-letnico, kar sem po obolem p. Bernardu "podedoval" uredniške in upravniške skrbi. Dolga doba. Nič čudnega, da so MISLI kar prirastle name in postale del mene. Bom dobil nekoga, ki bi jih bil voljan sprejeti in delo zares ljubiti? A ne le dve, tri številke, ampak vsaj nekaj let. Bog daj!
- Urednik in upravnik

Naslovna slika je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Fotografija pa predstavlja slovenski velikonočni motiv: košarico pirhov, okrašeno s pomladnimi cveticami, znaničkami novega življenja.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO - I. del - Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol. - Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca - Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znanecem.

SLOVENSKO SLOVSTVO - BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) - A. L. Ceferin (ed.) - Cena 11 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES - V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

VSE POTI - V tekoči vezani besedi izražena toplá razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. - Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS - Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI - je naslov knjige avstralskega Slovenca inž. Ivana Žigona, ki je izšla v Ljubljani. Cena je 15 dolarjev.

THE SNOWY - CRADLE OF A NEW AUSTRALIA bo naslov nove knjige našega sydneyjskega rojaka Ivana Kobala. Prednaročila sprejema avtor.

SREČANJA PORTRETI DEJANJA - Trije deli v eni knjigi našega sydneyjskega rojaka Ljenka Urbančiča. Cena knjigi je (vključno poština) 25 dolarjev, za študente in upokojeince pa 20 dolarjev.

WHISPER - Angleško-slovenske pesmi Danijele Hliš - Cena 10 dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK - Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

LJUDJE POD BIČEM - Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU - Topli spomini na brata. Avtor je duhovnik lazarist in znani pisatelj Franc Sodja. Cena 12 dolarjev.

"Kdo nam bo odvalil kamen?"
Ljubljanski pomožni škof
Jože Kvas — stran 33

Voščilo slovenskih škofov
— stran 34

Največji verski dogodek leta
— g. s. — stran 35

Ljubljana ima novega nadškofa
— stran 36

S Kristusom v tretje tisočletje
II. del pastirskega pisma za post
1997 slovenskih škofov
— stran 37

Gospod je res vstal — črtica
— W. Hünermann — stran 38

Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Bazilij — stran 43

Izpod Triglava
— stran 46

Na poti do oltarja — Anton M.
Slomšek, naš oltarni kandidat
— Pripr. K. Mahnič — stran 48

Središče svetega Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 50

Stiški rokopis (iz leta 1440)
— stran 52

Moje celice — zapiski iz zaporov
— Jožko Kragelj — stran 53

Naše nabirke
— stran 53

Zvestoba do in prek groba
O novi Kociprovi knjigi
— Ljenko Urbančič — stran 55

Središče svete Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 57

Z vseh vetrov
— stran 58

Kotiček naših mladih — stran 60

Križem avstralske Slovenije
— stran 61

Pa spet nekaj uvoženega
iz R. Slovenije — stran 64

Križanka — M. Matjašič — stran 64

+ + +

"Kdo nam bo odvalil kamen?"

Kdo nam bo odvalil cele kupe kamnov?

V velikonočnem jutru, ko je sonce vzhajalo, je šlo nekaž žena k Jezusovemu grobu. Govorile so med seboj: "Kdo nam bo odvalil kamen z vhoda v grob?" (Mr 16,3). Nič velikonočnega ni bilo v njihovih srcih. Ohranile pa so ljubezen do Jezusa. Zaradi praznika, ki se je začel na veliki petek ob sončnem zahodu, niso mogle Jezusu izkazati pozornosti, ki so jo Judje ob pogrebu izkazovali svojim rajnim: niso ga mogle maziliti. Zato gredo zdaj k njegovemu grobu, ko je praznik minil.

"Kdo nam bo odvalil kamen?" - Namesto, da bi si sproščeno voščili veselo veliko noč, se tudi mi morda sprašujemo z žalostnimi ženami iz Jeruzalema. Kdo nam bo odvalil kamen, pa ne samo en kamen, ampak cele kupe kamnov, ki so se nagrmadili pred nas in nam jemljejo prazniško veselje. Kdo nam bo odvalil kamne gospodarskih skrbi, medsebojnih trenj in nesporazumov, malodušnosti in negotovih pogledov v prihodnost? Kdo bo odvalil te kamne, da bo vsaj nekaj velikonočnega veselja? Včasih se zgodi, da se nam veroizpoved ustavlja pri besedah "...bil v grob položen..." Peša nam vera v celotno velikonočno skrivnost, vera, ki je stoletja spremljala slovenske vernike. Ponehuje prepričanje, ki ga je še pred desetletji izpovedal naš pisatelj Cankar, da je bil potreben veliki petek zato, da je zasijala zarja vstajenja.

Evangelij poroča, da so pred Jezusov grob zavalili velik kamen. Tisti, ki so Jezusa križali, pa so storili še več, kot je bilo v navadi. Skalo so zapečatili in pred grob postavili stražo. Še mrtev se jim je zdel Jezus nevaren.

Ali se ni nekaj podobnega dogajalo še mnogokrat kasneje, tudi v tem stoletju, tudi v Sloveniji? Velik kamen so zavalili pred zgodovinsko sporočilo o Kristusu in njegovem vstajenju. Čeprav vanj niso verovali in so ga razglašali za mrtvega, so se še mrtvega bali. Žal, moramo ugotavljati, da so imeli precej uspehov. Med nami je zrastel nov rod, za katerega se vsaj včasih zdi, kakor da je zanj Kristus za vedno pokopan. Nekateri se ne zanimajo ne za živega ne za pokopanega Boga. Starši so otrokom iz strahu ali iz prepričanja Kristusa zamolčali ali pa vsaj tajili z načinom svojega življenja, pa tudi

Vsem avstralskim Slovincem
želijo k velikonočnim dnevom
obilno notranjega miru
in milosti vstalega Zveličarja
– Vaši dušni pastirji
in posinovljeni misijonarji

+ + +

Vsem sodelavcem,
dobrotnikom in prijateljem,
vsem naročnikom in bralcem
želita blagoslovljeno
veliko noč z obilico
božjega blagoslova

– uredništvo
in uprava MISLI

verni smo si navalili kamne pred Jezusov grob. Vendar bi zdaj radi imeli veselo veliko noč. Zato skušamo obujati stare velikonočne običaje. Toda velikonočno veselje ne prihaja od pirhov in potic.

Bratje in sestre, pomagajmo sebi in drugim za veliko noč odvaliti vse kamne, ki nam in našim ljudem otežkočajo pot do vere v vstajenje in velikonočno veselje. To ne bo samo naše delo. Ko so žene v Jeruzalemu prišle k Jezusovemu grobu, je bil kamen odvaljen. Zaupajmo, da se bo tako zgodilo tudi nam, če bomo Jezusa iskali že v velikem tednu, kakor so ga z ljubeznijo iskale jeruzalemske žene.

Želim vam, da bi se mnogo kamnov odvalilo, da ne bi Jezusa samo iskali, ampak tudi našli. To naj bo naše skupno velikonočno veselje.

JOŽEF KVAS
ljubljski pomožni škof

Dragi bratje in sestre,
po naročilu svetega očeta naj bi se v pripravi na leto 2000 letos posebej približali Jezusu Kristusu. V postnem času, zlasti pa v velikem tednu, ga spremljamo v njegovem trpljenju in na križevem potu. S križa na Kalvariji nam Jezus podaja roko odpuščanja in sprave. Za veliko noč pa prihaja med nas kot zmagovalec nad grehom in smrtjo.

Evangelij nam sporoča, da so se njegovi "učenci razveselili, ko so videli Gospoda" (Jn 20,20). Slovenski škofje želimo vsem duhovnikom, redovnikom, redovnicam, vsem cerkvenim sodelavcem in vsem rojakom doma in po svetu, da bi ob velikonočnih praznikih kot Jezusovi učenci doživeli veliko veselje in mnogo sadov odrešenja. Preživite praznike v ljubezni z Bogom in z ljudmi.

Vaši slovenski škofje

NAJVEČJI VERSKI DOGODEK LETA

g.s.

NOBEN cerkven praznik ni tako pomemben v krščanskem življenju kot Velika noč.

Od drugega stoletja dalje je Velika noč v svoji nedeljski in vsakoletni dinamičnosti vseskozi oblikovala srca in razum krščanskih generacij in s tem vlivala ljudstvu zavest svojega misijonskega poslanstva in dostojanstva. Sedaj je novemu izraelskemu ljudstvu, ki ga vodi novi Mojzes - Kristus, to je: velikonočnemu ljudstvu, usojeno nenehno potovanje. Tu je osredotočena vsa krščanska duhovnost: v prisotnosti v svetu in obenem v težnji po onostranstvu - po Očetu.

Kadar se je v stoletjih zatemnil ta velikonočni dinamizem, je celotna Cerkev izgubila svojo identiteto: posledica so bila neravnovesja in razprtja. Zahvaliti se moramo liturgičnemu gibanju tega stoletja, posebej Piju XII., da je Velika noč zopet postala središče krščanskega življenja in sta bila že takrat nakazana tudi priprava in napoved koncila.

V Veliki noči so se v stoletjih razvijali in uredničili različni liturgični izrazi in razna znamenja, od katerih prejemamo navdihe za sleherno razmišljanje o vsebini tega praznika. V to moramo vsi, duhovniki in verniki, vsakokrat se poglabiti, če hočemo v celoti dojeti to čudovito skrivnost.

Predvelikonočni post ni samo spokorno dejanje, je obenem priprava na gostijo, na velik praznik. Je post pričakovanja in težnje po nečem, kar bo prišlo. Z ozirom na praznik ima veliko duhovno in psihološko moč. Res je škoda, da mnogi verniki gredo mimo tega sredstva in imajo ob tem kup predsodkov. Tako se odpevajo prvini tega preprostega in dragocenega elementa priprave na praznik.

Velikonočno vigilijo sprejemamo kot "mater vseh vigilij", ko Cerkev pričakuje vstajenje. To bedenje je nakazano že v judovskem bedenju. V tisti noči pohoda iz egiptovske sužnosti je "Bog bedel", da je rešil svoje ljudstvo. V duh tega

"božjega bedenja" se vključuje naše velikonočno bedenje vernega ljudstva. Sedaj se povežemo s Kristusom, ki tudi On še pričakuje vstajenje, da bomo z njim stopili v novi dan. Bedenje predpostavlja žrtev, a ravno to nam pomaga razumeti dar in vrednoto Kristusovega odrešenja. Njegovo trpljenje in njegova smrt sta bila resnična. To je edina pot, da se rešimo površnosti, da se kot verniki vključimo v delo odrešenja. Zavedam se, da me je Kristus neskončno ljubil, še preden sem se rodil. Sam sebe je dal zame. Kdor bedi, ljubi.

Bedenje se dogaja ponoči. Blagoslovitev ognja in sveče s čudovitim spevom zadobi zato poseben pomen: velikonočna sveča postane Kristusovo znamenje med nami. Poraja se nov dan. V tej noči se vernik spravi na pot luči in obenem sprejme božje naročilo, naj postane luč v svetu. In luč je zgled.

Ob poslušanju in sprejemanju božje besede pride nato verno ljudstvo do notranjega dozorevanja in obogatitve.

Sledi blagoslov vode, ki spominja na naš krst. Zato se v tej noči pred velikonočno nedeljo priporoča tudi krst otrok ali odraslih. Potopljeni v Kristusovo smrt - vstanemo v novo življenje.

Za tem so vsi povabljeni k mizi, k zakramentalnemu združenju s Kristusom v evharistiji. Vse to ni več samo obred, je odrešenje, dano božjemu ljudstvu. Uresničujejo se besede sv. Ambroža: "Ti si se pokazal meni, o Kristus, iz oči v oči. Jaz sem te srečal v tvojih zakramentih."

V tej božji noči se Judje zberejo, da obhajajo spomin na egiptovsko noč in pripovedujejo svojim otrokom, kako je Bog ljubil njihov narod. Mi, novo

božje ljudstvo, pa kažemo na božjo ljubezen, ki je šla za nas v smrt na križu in v veličastno vstajenje.

Od liturgične reforme je minilo že trideset let, a naši verniki je niso docela dojeli. Vezani so le na božično noč - ta jih bolj privlači. Verjetno bo minilo še dosti let, preden bodo zares razumeli tudi

globoki pomen velikonočnega bedenja... Bliže jim je vstajenska procesija v soboto zvečer ali v nedeljo jutraj.

Pot bo še dolga, a je že veliko, če smo se za to pot odločili. Bistvena naloga vsakega duhovnika je, da seje. Bo že kdo požel, ko pride čas...

Ljubljana ima novega nadškofa

Ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar je v lanskem novembru, ko je dopolnil 75 let starosti, papežu ponudil svoj odstop. Poleg cerkvenih pravil ga je k temu prisililo tudi slabo zdravje, saj se je zadnja leta vodstva Cerkve na Slovenskem v delu za narod dobesedno izčrpal. Prepričan sem, da se je novice iz Vatikana o imenovanju novega nadškofa izmed vseh najbolj razveselil.

Papež je končno 5. marca sprejel njegovo odpoved in imenoval za novega ljubljanskega

nadškofa in metropolita dr. FRANCA RODETA iz Misijonske družbe sv. Vincencija (lazarista). Zdaj je opravljal odgovorno službo tajnika Papeškega sveta za kulturo v Vatikanu. Med lanskim obiskom svetega očeta v Sloveniji je spremljal papeža - iz tistih dni je tudi pričujoča slika. Kot je bil dr. Šuštar, je tudi novi nadškof mož svetovljanske širine in izredne razgledanosti ter uživa že dolgo velik ugled doma in v svetu.

Dr. Franc Rode je bil rojen 23. septembra 1934 v Ljubljani, doma pa je iz Rodice pri Domžalah. Doraščal je v družini sedmih otrok. V maju 1945 se je Rodetova družina umaknila v Avstrijo, šla skozi begunska taborišča in se končno izselila v Argentino. Tam je Francek nadaljeval šolanje in leta 1952 stopil v kongregacijo lazaristov. Bogoslovje je začel v Buenos Airesu, nato je preko Rima prišel v Pariz, kjer je bil leta 1960 posvečen v duhovnika in tri leta kasneje tudi doktoriral. Leta 1965 se je vrnil v Slovenijo in kmalu začel predavati na Teološki fakulteti. Leta 1993 je bil poklican na odgovorno mesto v Vatikan, kjer ga je zdaj doletelo visoko imenovanje. Posvečen bo 6. aprila v ljubljanski stolnici.

Novemu nadškofu in metropolitu tudi avstralski Slovenci iz srca čestitamo in upamo, da ga bomo kdaj srečali med nami "down under". Naj dobri Bog blagoslavlja njegovo delo za narod in Cerkev na Slovenskem!

S Kristusom v tretje tisočletje

II. DEL POTRJENI V VERI Z ZAKRAMENTOM BIRME

Dragi bratje in sestre!

Na praznik Jezusovega darovanja v templju smo vam, v prvem letu priprave na jubilejno leto 2000, spregovorili o pomenu krsta. Danes pa vam želimo osvetliti zakrament svete birmice.

Obisk svetega očeta v naši domovini je potekal pod geslom: Oče, potrđi nas v veri! Prav to se zgodi pri zakramentu birmice, saj beseda birma pomeni POTRĐITEV. Obenem pa se z birmo vključimo v Cerkev kot enakopravni udje. Papež Janez Pavel II. je pri maši v Mariboru posebej nagovoril birmance: "Vi, mladi, ki ste že prejeli zakrament birmice ali se nanj pripravljate, pustite, da vas prevzame Kristus in sprejmite milost Svetega Duha, ki hoče prav prek vas dati novega življenjskega poleta krajevni Cerkvi."

Ena izmed značilnosti današnje družbe je razseobljenost. Čeprav se srečujemo z mnogimi ljudmi in spoznavamo njihove življenjske značilnosti, tudi po medijih, se vendar velikokrat počutimo osamljene. Človeški odnosi so se poplitvili, žal tudi v Cerkvi.

Posledice so zelo hude. Že naš pesnik Gregorčič je zapisal:

"Gorje mu, ki v nesreči biva sam,
in srečen ni, kdor srečo uživa sam."

Ustvarjeni smo, da živimo za druge in z drugimi. Prenehanje ali poplitvenje odnosov pomeni razkroj skupnosti na vseh ravneh, od družinskih do mednarodnih odnosov. Tudi Cerkev, če ni skupnost bratov in sester s pristnimi medčloveškimi odnosi, izgublja svojo verodostojnost in privlačnost.

Kristusova zamisel Cerkve je oblikovanje nove "družine", skupnosti prerajenih božjih otrok. Zato zadnje večerje ni obhajal v običajnem družinskem krogu, kot to še danes delajo Judje, ampak z apostoli, s tistimi, ki so poslušali Božjo besedo in jo sprejeli. Zapoved ljubezni do Boga je postavil ob zapoved ljubezni do bližnjega. Še več: v ljubezni do bližnjega razpoznavamo svoj odnos do Boga.

V poslovlilnem govoru je Jezus nenehno poudarjal: "Novo zapoved vam dam, da se ljubite

Pastirsko pismo slovenskih škofov za post 1997

med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen" (Jn 13, 34-35). Tudi mašni obrazec 5. navadne nedelje izraža isto misel: "Bog, naš Oče, tvoja družina smo!" (glavna prošnja). Kako moremo biti Božja družina, če ni medsebojne ljubezni? Le če se resnično ljubimo med seboj, smo deležni Božje ljubezni, "ki dela čudeže v prid človeškim otrokom" (obhajilni spev). Izpolnjevanje te nove zapovedi lahko iz naše dežele naredi "raj pod Triglavom". In to zmoremo, nahranjeni z evharističnim kruhom, ki nas vse združi v Kristusu, da z veseljem služimo bližnjemu in tako prinašamo svetu odrešenje (prošnja po obhajilu). In kako nas ljubi Jezus? Brezpogojno. Tudi, če smo njegovi sovražniki, tudi če smo mi nezvesti, nas on ljubi.

Cerkev je poklicana, da bi bila "vesoljni zakrament odrešenja, to je znamenje in orodje za notranjo zvezo z Bogom in za edinstvo vsega človeškega rodu" (C1). Prva naloga v tem poslanstvu sta torej edinstvo in medsebojna ljubezen. Morejo ju uresničevati tisti, ki so prerajeni v Kristusu in potrjeni v veri vstopili v polno občestvo krščanske skupnosti.

Zakrament, ki nas potrjuje v veri in nas v polnosti vključuje v Cerkev, je sveta birma. Danes je ta zakrament v veliki krizi, saj za marsikoga pomeni pravo nasprotje bistva zakramenta: oddaljevanje od vere in Cerkve. Zato si v Cerkvi na Slovenskem prizadevamo, da se to ne bi dogajalo. Škofje se skupaj z duhovniki z vso odgovornostjo obračamo na župnijska občestva, posebej na družine, da pomagata pri iskanju takšnih rešitev, ki bodo mlademu rodu omogočile, da bo vero sprejel zavestno in svobodno kot temeljno življenjsko odločitev in bo mogel iz nje tudi živeti. Danes vedno bolj spoznavamo, da je v ozadju samomorov, droge in alkoholizma, razbitih družin in osebnih tragedij kriza vere in odsotnost žive krščanske skupnosti, posebno v dobi mladostnega zorenja.

V evangeliju beremo, kako je Jezus podal roko in ozdravil najrazličnejše bolezni. Isto želi nadaljevati tudi danes po nas kristjanih, po Cerkvi.

Ko bo na današnji mladi rod prišla stiska, kakor je prišla na starozaveznega Joba, in bodo doživeli "dneve brez upanja", bodo vedeli, na koga se lahko obrnejo za pomoč: na Kristusa in na Cerkev.

Dragi krščanski starši! Vedite, da so najrazličnejša prizadevanja za temeljitejšo birmansko pripravo. Ta bo morda v prihodnosti potekala skozi vso mladostno obdobje, namenjena v dobro vaših otrok in njihove prihodnosti. Zato radi sodelujte pri raznih srečanjih ali pri vodstvu birmanskih skupin, ki so dragocena pomoč mladim v njihovi rasti v dobrem. Predvsem pa v ta namen veliko molimo.

V letošnjem letu sredi meseca avgusta pa bo za mlade po 18. letu starosti še en pomemben dogodek: dvanajsto svetovno srečanje mladih s papežem v Parizu. Slovenska mladina se na to

srečanje že pripravlja s posebnim projektom "od Postojne do Pariza". Želimo, da bi se tega srečanja udeležila vsaj po dva mlada zastopnika vsake slovenske župnije. Tako bi se mladinska pastorala razširila tudi v tiste župnije, kjer doslej ni bila mogoča. Sveti oče, ki je v Postojni dokazal svojo veliko ljubezen in zaupanje do mladine ter ji izročil baklo vere, tudi od pariškega srečanja veliko pričakuje.

Z Marijo, Jezusovo materjo in Materjo Cerkve ter naših družin vstopimo z zaupanjem v dogajanje, ki nas vodi v tretje tisočletje in skupaj s svetim očetom prestopimo prag upanja. Ko bomo v sredo z obredom pepeljenja začeli poseben čas milosti, post, naj vas spremlja naša spodbuda in apostolski blagoslov v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Vaši ŠKOFJE

Wilhelm
Hünemann:

Gospod

je res
ustal

EMAŪŠKA učenca sta zapustila apostole v silnem razburjenju. Senca križa je še vedno kakor težko breme ležala na njihovih dušah. Vse je bilo še temno in mračno. Kdo pa bi po tako pošastnem koncu še mogel v kaj upati?

V njihovi otopeli bolečini jim je vsaka, še tako razveseljiva novica zvenela mračno in obupno. Celo velikonočno oznanilo žena jih je prej napolnilo z nejevoljo in grozo kot pa z veseljem in upanjem. Kakor da so tudi njihova srca prizorišče smrti, na katerem je ugasnila vsaka iskrica upanja. Preprosto niso mogli verjeti, da bi moglo mrtvo telo znova oživeti.

Kaj se je zgodilo? Grob je bil prazen. Peter in Janez sta se prepričala o tem. Toda prav ta prazni grob je še bolj grozljiv.

Žene naj bi videle angele. Toda apostoloma se ti nebeški glasniki niso prikazali. Pa tudi če bi se! Niti angeli ne bi mogli ublažiti tolike bolečine. Prevelika je!

Magdalena govori, da je srečala Gospoda. Kdo bi ji mogel verjeti!

"Molimo!" je nazadnje Janez pretrgal mučno tišino. Moliti? Ali sploh še morejo moliti? Jim niso ustnice onemele v prestanem strahu in trpljenju? Ali ni srce preveč prazno in suho?

"Molimo tako, kakor nas je On učil!" je Janez predlagal. Peter je prikimal.

Kljub svetlemu dnevu so bile naoknice še vedno

zaprte. Svetloba je prihajala samo skozi modro tančico v stropni odprtini.

Janez je začel in za njim so poprijeli še ostali:

"Oče naš!" - Kolikokrat so slišali Učenika, ko je klical k Očetu! Kako so mu vsakokrat žarele oči, kadar je govoril o Njem! Toda, kje je bil Oče takrat, ko se je njegov Sin utapljal v morju bolečin?

"...Ki si v nebesih!" - Sinje modro nebo se je bočilo nad zemljo, ožarjeno z velikonočnim soncem, toda apostoli ga niso videli. Obupanim se je zdelo, da se nad njimi dviga bronasta kupola, ki je niti krik umirajočega Učenika na križu ni mogel prebiti. V tisti grozljivi uri je nebo potemnelo. Noben žarek, nobena tolažba ni prišla z brezsrčnih višin.

"...Posvečeno bodi tvoje ime!" - Nešteto čudežev je storil Jezus v imenu svojega Očeta, njega samega pa je Bog pustil izkrvaveti na križu in mu ni ponudil v pomoč svoje vsemogočne roke.

"...Pridi k nam tvoje kraljestvo!" - Kje je sedaj kraljestvo, o katerem so toliko noči presanjali?

Okronali so ga s trnovo krono! Njihove sanje so postale prezir in posmeh.

"...Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji!" - Tako so ga slišali vzklikati pod oljkami na vrtu Getsemani. Sedaj pa, ko so sami izgovarjali te besede daritvene predanosti, jim je glas nehote zastal. Ustnice so sicer govorile, toda duše so jim bile pogreznjene v molk.

"...Daj nam danes naš vsakdanji kruh!" - Učenik jim je obljubil kruh večnega življenja, pa je sam umrl grozne smrti.

"...Odpusti nam naše dolge," - Kdor le bi jim mogel odpustiti tolikšno strahopetnost in izdajstvo? Petru je glava globoko klonila na prsi. Kakor da so se nanj, ki je trikrat zatajil Učenika, zgrnili temni valovi obupa in ga brez upanja na rešitev vlečejo vedno globlje.

"...kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom!" - Tudi velikim duhovnikom, velikemu zboru? In Ponciju Pilatu? Krvnikom na Golgoti? Janez je pripovedoval, da je Jezus odpustil tistim, ki so ga križali. Pa oni, njegovi učenci, bodo mogli res odpustiti?

"...In ne vpelji nas v skušnjava," - Ah, da, za skušnjava je prišel padec. In za padcem greh, mračen in obupen, iz katerega ni rešitve.

"...temveč reši nas hudega!" - Kako naj še upajo na odrešenje, ko pa je Odrešenik mrtev? Ali ni zlo brezmejno, nepremagljivo?

Molitev je utihnila. Dvignjene roke so se utrujene povesele. Komaj so si upali pogledati drug drugega. Brez vsake tolažbe so. Besede sicer zvenijo, srce pa je prav tako prazno kakor poprej. In spet se je vrnila prejšnja mučna, moreča tišina.

Peter vstane. Odhaja, tako kakor je odšel Tomaž. Ne more biti več tu, ne more več čakati. Saj je tako vse zaman.

"Nazaj grem, v Galilejo!" je trpko vzdihnil.

"Tudi, če je res vstal?" se je Janez trudil, da bi ga zadržal. "In če pride sem?"

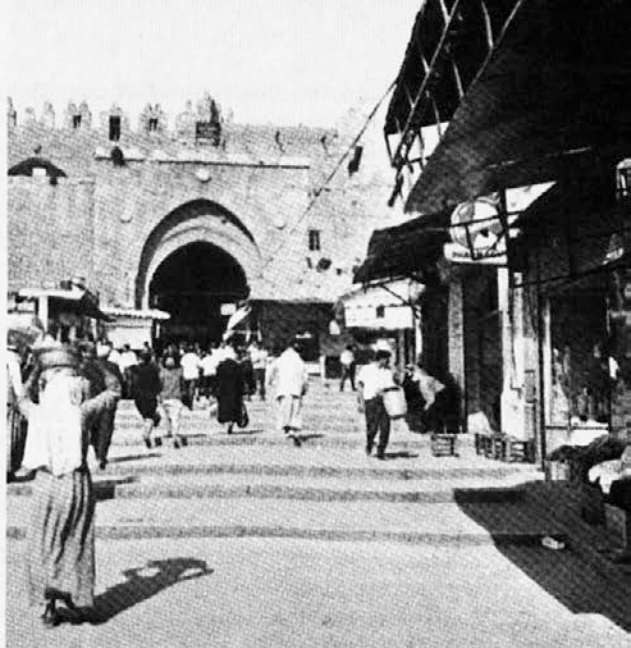
"Ne bi mu mogel več pogledati v oči," je ribič zastokal. "Ne bi mogel biti ob njem, kakor tudi on ne ob meni." Odvrnil je simlah in šel ven.

Obupan je rinil ob zidovih ozkih ulic, ki so bile že spet polne ljudi. To neprestano srečavanje z njimi mu je trpljenje samo še povečalo. Vsaka glasna beseda ga je boleče zadela.

"Moj Bog, kaj je bil res Odrešenik?" To vprašanje mu je ležalo na duši kakor neznošno breme.

Globoko je zadihal, ko je skozi Ribja vrata zapustil mesto. Hitel je. Nalašč se ni obračal, ker se je bal, da ne bi na Golgoti zagledal križ.

Dan je bil poln velikonočnega veselja. S

Ulica ob enih jeruzalemskih mestnih vrat.

sinjemodrega neba je sijalo sonce kot že dolgo ne. Peter pa je vztrajno buljil le v svojo senco, ko se je pomikala pred njim po beli cesti. Zdela se mu je pošastna, prava podoba njegove mračne notranjosti in bolečine, ki ga je spremljala na vsakem koraku in ki se je ne bo mogel nikdar, nikdar več znebiti.

Nenadoma se je zdrznil. Nekdo mu je šel naproti ves žareč v blestečih sončnih žarkih. Peter, še vedno ves zaslepljen, ni prepoznal takoj ožarjenega obraza. Potem pa se je ozrl v oči, ki so gledale vanj kakor dve zvezdi iz temne globine nočnega neba. Zaupen glas ga je poklical.

V hipu je apostol padel na kolena, od strahu in veselja glasno kriknil ter vprašal tako kakor zadnjič, v dvorani zadnje večerje: "Gospod, kam greš?"

Bela roka z veliko rdečo rano na zapestju se je dvignila in pokazala nazaj, na pot, ki jo je apostol pravkar prehodil. Peter se je obrnil in zagledal Sveto mesto, ki se je vse belo in zlato svetilo v velikonočnem soncu. Ko pa se je hotel spet obrniti k Učeniku, tega ni bilo več.

Še bolj urno kot je šel prej iz Jeruzalema, se je sedaj vanj vračal. Tekel je na Sion, planil je v Marijino hišo in loveč sapo zaklical učencem: "Res je! Vstal je! Videl sem ga! Prikazal se mi je na poti pri grobovih kraljev!"

+

Kleopa in njegov mlajši sin sta molče hodila po cesti, ki je vodila v Joppo. Po uri hoda sta zavila na kamnito stezo proti dolini Sorek. Steza ju je pripeljala v ozko sotesko. Spešila sta po gladki, spolzki ploščadi.

"Slaba pot!" je mladenič prekinil neprijetno tišino.

"Je za nas sploh še kje dobra pot?" se je Kleopa iztrgal iz težkih misli. "Odkar sem ga poznal, mi je bil On pot in cilj. Toda ta pot je sedaj izginila. Prepada. Ni več upanja... - Da, mi pa smo upali!" je vzdihnil starec in dodal: "Toda, kako naj bi bil on Obljubljeni, če pa so ga Rimljani pribili na križ?"

"Kaj Izraelu res ne bo nikdar več zasijalo sonce svobode?"

"Ne vem, moj sin. Ne vprašuj me!"

Nenadoma sta za seboj zaslišala korake. Kleopa se je prestrašeno obrnil. Vsakovrstni razbojniki se potikajo po deželi in na takšni samotni poti nisi nikdar varen.

Toda bil je le neki popotnik, ki ju je dohitel. Hitro je moral iti, kajti tudi sama sta zelo hitela. Stopila sta vsak sebi, da bi šel tujec lahko naprej. Toda zgodilo se je drugače. Tujec je upočasnil korak in se jima pridružil. To jima ni prav nič ugajalo.

"O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?" ju je radovedno vprašal.

Dvojica je začudeno obstala. Torej je moral že lep kos poti hoditi za njima, ne da bi ga opazila. Kleopa je ozlovoljen odgovoril: "Si ti edini tujec v Jeruzalemu in ne veš, kaj se je tam zgodilo te dni?"

"Kaj neki?" ju je le-ta navidez brezbržno vprašal.

"Z Jezusom iz Nazareta," je odgovoril mlajši. Oče pa je dodal: "Prerok je bil, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom: kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali."

"Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo," je sin vzdihnil. Oče pa se je trpko nasmehnil: "Zbegale so nas tudi nekatere žene iz naših vrst. Ko so bile zarana pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so videle celo prikazen angelov, ki so dejali, da živi."

"Nekaj izmed naših je šlo k grobu in so našli vse tako, kakor so pripovedovale žene, njega samega pa niso videli."

O Magdaleni, ki naj bi bila sama videla Gospoda, sta molčala. Saj bi se s tem samo osramotila pred tem tujcem. Zato pa sta osupnila, ko je njun spremljevalec skoraj jezno vzkliknil:

"O nespametnega in počasnega mišljenja za verovanje vsega, kar so pripovedovali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Kristus to pretrpel in šel v svojo slavo?"

"Da bi moral trpeti po besedah prerokov?" se je Kleopa razburil.

Tujec jima je medtem, ko je hodil sredi med njima, začel razlagati, kaj piše v Pismih o Odrešeniku. Prastare besede so jima zazvenele v ušesih, toda šele zdaj sta zvedela z njihov pomen.

Razkrile so se jima besede preroka Bileama, ki je prišel, da bi preklel, a je blagoslavljal: "Zvezda bo izšla iz Jakoba in žezlo se bo dvignilo iz Izraela!"

Prav tako tudi napoved umirajočega Jakoba: "Ne bo se vzelo žezlo Judu, niti vladarska palica spred njegovih nog, dokler ne pride on, ki mu pripada žezlo in kateremu bodo ljudstva pokorna."

"Žezlo, o seveda!" je sodel Kleopa. "Ne pa trst v zvezanih rokah človeka s trnovo krono na glavi!"

"In božja obljuba Davidu:" je tujec mirno nadaljeval, "Tvoja hiša in tvoje kraljestvo bo trajalo vekomaj. Za vedno bo stal tvoj prestol!"

"Prestol? Kako pa! Toda križ, na katerem s smrtjo kaznujejo sužnje, je presneto slab kraljevski prestol!"

In Davidov psalm: "Prebodli so mi roke in noge, vse svoje kosti morem prešteti! Oni pa gledajo in na meni oči pasejo. Razdeljujejo si moja oblačila in za mojo suknjo žrebajo. (...) Moje grlo se je posušilo kakor črepinja, jezik se mi na nebu lepi. (...) In vendar, Gospodovo je kraljevanje, on gospoduje nad narodi!"

"Da, dobro poznam to pesem, David jo je pel ob harfi," je Kleopa prekinil tujca. "Ko pa je on visel na križu, je kriknil samo prvo vrstico: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?! Toda, mar je to rečeno o Odrešeniku? Bi mogel njega, ki ga pričakuje vse ljudstvo, za denar izdati njegov zaupni učenec?"

Pa spet besede preroka Zaharija: "Izplačali so mi trideset srebrnikov. Vzel sem jih in vrgel v tempeljsko zakladnico."

"S sulico so mu prebodli srce!" je še vedno v dvomu zaklical Kleopov sin.

Isti prerok odgovarja: "Gledali bodo vanj, ki so ga prebodli. In tistega dne bo privrel studenec, odprl se bo za hišo Davidovo in za prebivalce Jeruzalema in očistil jih bo njihovih grehov in vseh madežev."

"Pustil se je pretepsti in zasmehovati. Obraz mu je bil iznakažen in opljuvan," je vzdihnil Kleopa. "Kako je mogel Bog dopustiti, da se je to zgodilo njegovemu ljubljencu?"

Prerok Izaija je tudi na to odgovoril: "Svoj hrbet sem nudil njim, ki so me bili, svoje lice njim, ki so mi pulili brado, svojega obličja nisem skrnil sramotenju in pljunkom."

"Ko je visel na križu, so ga vsi zaničevali. Jeruzalemčani so ga opljuvali kakor kakega

izobčenca," se je mladenič razjezil.

Tujec pa je nadaljeval Izaijevo prerokbo: "Ni imel podobe ne lepote, da bi ga želeli gledati, ne znanjosti, da bi nam ugajal. Zaničevan je bil in zadnji med ljudmi, mož bolečin, izkušen v trpljenju, kakor človek, pred katerim skrivajo obličje, preziran, da ga nismo čislali!"

"Toda, čemu vse to? Kakšen smisel ima to njegovo grozno trpljenje?" je Kleopa zaječal.

Tudi na to vprašanje je že pred davnimi leti odgovoril prerok: "On pa je nosil naše trpljenje, si naložil naše bolečine. Mi pa smo ga imeli za udarjenega, od Boga zadetega in mučenega. A zaradi naših grehov je bil ranjen, potr zaradi naših hudobij. Za naše zveličanje ga je zadela kazen, po njegovih ranah smo ozdraveli. Mi vsi smo tavalili kakor ovce, vsak je krenil po svojem potu. Gospod pa je naložil nanj nas vseh pregrehe. Mučili smo ga, a uklonil se je in ni odprl svojih ust. Kakor jaguje, ki ga peljejo v zakol, kakor ovca, ki pred svojimi strižci umolkne in ne odpre svojih ust. (...) Dali so mu pri brezbožnih grob, umrl je pri zločincih. (...) Zato mu je dal v delež mnoge in mogočne prejme kot plen, zato, ker je svoje življenje dal v smrt in bil prištet med hudodelce, medtem ko je nosil grehe mnogih in prosil za hudodelce."

Soteska se je odprla. Pot je vodila navkreber. Griči na zapadu so zažareli v večerni zarji. In učencema se je nenadoma zazdelo, da so vse sence izginile iz njunih duš, kakor da je v njuno življenje posvetila nova, čudežna luč. Kakor begajoče megle so se razbinile temne zavese dvomov. Ves strah je izginil. Jasno spoznanje se je kot sončno jutro porodilo v njunih dušah. Kakor so pogorja žarela v ognjenih žarkih zahajajočega sonca, tako se je tudi v njunih srcih razplamtel svetel plamen ljubezni.

Potovanje se je bližalo koncu. Pred njima se je prikazal v mir in tišino potopljeni Emavs. Ta vrnitev domov je bila obenem tudi vrnitev k trdni veri in h globokemu veselju, ki ga le-ta prinaša.

Tujec se je malo pred vasjo hotel od njiju posloviti, toda Kleopa ga je vneto prosil: "Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil!"

Popotni spremljevalec je rad privolil. Med stisnjenimi vaškimi hišami je šel z njima v njun dom. Medtem se je popolnoma zmračilo.

Mladenič je prižgal oljenko. Medlo je osvetlila skromen prostor. Kleopa je ponudil gostu častni sedež, sin pa je prinesel na mizo, kar je bilo pri roki. Potem sta oba prisedla. Tujec je tedaj vzel kos kruha, z občudovanja vredno zbranostjo molil nad njim in ga blagoslovil. Široki rokavi njegove tunike so zdrsnili na komolce.

Bog nebeški! Kaj je vendar to? Ko jima je, ne kot gost, ampak kot gostitelj ponudil kruh, sta na njegovih zapestjih zagledala široki temnordeči rani.

Kleopa je v istem hipu vrglo kvišku, izbuljenih oči je strmel v nenavadnega sopotnika. Njegov sin je pridružen kriknil.

Oljenka je svetlo vzplapolala in osvetila tujčev obraz. Tedaj sta ga spoznala. O, čudež, kako vendar, da nista že prej videla! Saj to so njegove poteze, njegove svetle oči, njegov shujšani, plemeniti obraz, le da še mnogo lepši kakor poprej in razsvetljen z nadnaravnim, notranjim sijajem!

Da, On je! Jezus, Gospod in Učenik! Vstal je od mrtvih! Nič ga ni moglo zadržati, ne grob, ne pečat, ne težki vhodni kamen! Življenje je zmagalo.

Svetloba, ki je sijala v Gospodovega obličja, je žarela kot sonce. Vsa zaslepljena sta si učenca zakrila oči z dlanmi. Ko pa sta spet pogledala, sta v svojem bornem stanovanju bila sama.

"On je bil!" je s tresočim se glasom jecljal mlajši.

"Pod našo streho je bil in z nama je jedel kruh!" Kleopa se je stresel, kot da bi se ravnokar prebudil iz sladkih sanj.

"Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govoril in razlagal Sveto pismo?"

"Nazaj morava!" je mladenič hitro vstal. "To veselo novico morava sporočiti tudi ostalim. O moj Bog, torej je le res, kar je govorila Magdalena: Gospod je vstal!"

"Da, res, vstal je!" je oče slovesno pritrdil.

Pri priči sta se odpravila na pot. Vsa utrujenost ju je minila. Znova sta prehodila isto dolgo pot. Sredi noči sta prispela v Jeruzalem in krepko potrkala na vrata Marijine hiše. Marko jima je odprl. Toda še preden sta uspela povedati, kaj se jima je pripetilo, je že mladenič ves žareč od veselja vzkliknil: "Gospod je res vstal in se prikazal Simonu!"

Povzpela sta se v zgornjo izbo, kjer so bili apostoli. Z vseh obrazov se je zrcalilo silno razburjenje. Edino Tomaža ni bilo med njimi. Zadržujoč dih so prisluhnili, ko sta pripovedovala, kako sta srečala na poti Gospoda in ga prepoznala pri lomljenju kruha.

"Ostanita tukaj!" ju je Peter nagovoril. Toda nista hotela. Preveč prijateljsev sta imela v Jeruzalemu in hitela sta, da bi tudi njim sporočila veselo novico.

Deseterica je spet ostala sama. Marko je za emavškima učencema zapahnil vrata. Jedi, ki jih je Marija prinesla apostolom - pečene ribe, kruh in satovje polno medu - so ostale nedotaknjene. Niti enega samega grižljaja ni mogel nihče zaužiti.

Veselje bilo preveč veliko.

In vendar se je tudi v to veliko veselje vtihotapljal strah. Če bi Jezus spet prišel? Pogosto, ko ga niso hoteli razumeti ali so omahovali v malodušju, jih je trdo prijel. Kaj jim bo rekel sedaj, ko so ga v najhujšem trpljenju strahopetno zapustili?

Kaj bo rekel tebi, Simon, Jonov sin? Skala te je imenoval, na tebi je hotel zgraditi novo Cerkev, V težkih urah bi moral biti bratom v pomoč. A ta Skala je od strahu in groze trepetal tako kot trepeta zemlja ob potresu. Prvak apostolov ga je trikrat zatajil.

In kaj bo rekel tudi ostalim, ki so se tako nezvesto razbežali? Kaj "sinovoma groma", ki sta se hvalila, da moreta piti isti kelih kakor On? Kaj Klopajevim sinovom, svojim bratrancem, resnobnemu Jakobu, orjaškemu Judu, ki so ga zaradi njegove moči imenovali "Thaddai - Širokopleči", kaj gorečnežu Simonu, ki je neprestano hrepenel po boju? Le njihova mati je z Marijo stala pod križem in Saloma, mati Zebedejev. Toda sinovi...?

Vso dvorano je napolnila mučna tišina. Vsak od desetih izbrancev se je krivil pod bremenom svojih lastnih nedoslednosti in nezvestobe.

Tudi Janez si je bridko očital, ker ni Učeniku prav z ničemer olajšal bolečin, ko so mu roke in noge pribijali na križ. Vsaj vode bi mu lahko ponudil. Saj je Učenik skoraj umiral od žeje.

Ko so tako razmišljali razočarani sami nad seboj, je dvorana nenadoma zažarela v čudežni svetlobi. Apostoli so osuplo strmeli v postavo, ki je stala pred njimi, ne da bi se poprej odprla kakšna vrata. Zgodilo se je tako, kakor tiste viharne noči na jezeru, ko je Gospod prišel k njim prek valov. Mislili so, da vidijo duha.

"Straši!" je na smrt prestrašen kriknil Filip. Ko pa se jim je za korak približal, so ga le prepoznali.

Da, Gospod je! Je prišel, da jih kaznuje zaradi nezvestobe? Kaj jim bo rekel?

Tedaj so njegove plemenite ustnice dobrohotno vztrepetale: "Šalom aleihem! - Mir vam bodi!"

"Saj to je nemogoče!" bi najraje na glas vzkliknilo vseh deset. Mar je res, da prihaja k njim s pozdravom miru, oni pa so pričakovali strogega sodnika. Brez besed so strmeli vanj.

Jezus jih je spet nagovoril in nežno razumevanje je bilo čutiti v njegovih besedah: "Kaj ste preplašeni in zakaj se vam oglašajo dvomi v srcu? Poglejte moje roke in moje noge, da sem res jaz. Potipljite in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz!"

In videli so sveta znamenja na njegovih rokah in nogah, radi bi kričali od veselja, pa si še oči niso

upali povzdigniti.

Gospod jih je smehljaje vprašal: "Imate tukaj kakšno jed?"

Andrej mu je ponudil kos pečene ribe. Vzel jo je in jo zaužil pred njihovimi očmi.

Ne, sedaj ni več nobenega dvoma. Gospod je tu. Mir in ljubezen prinaša. Z njimi sedi za mizo in to je dovolj jasno znamenje, da jih znova sprejema za svoje učence.

Ko so poobedovali, se je dvignil, se ozrl nanje in jih znova slovesno pozdravil: "Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz pošljem vas."

Torej so kljub vsemu še vedno njegovi poslanci, glasniki kraljestva, ki ga je bil obljubljal?

Toda niso še končali. Učenik je pristopil k vsakemu posebej in dihnil vanj. Luč in žar je prinašal njegov dih. Potem je stopil v sredo mednje, razprostrl roke in jih posvetil za novo poslanstvo, za novo vzvišeno službo: "Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani."

Moj Bog! Torej ni prišel, da bi jih obsodil, kar so pričakovali in tudi zaslužili, ampak je nje same postavil za sodnike nad ljudmi: dal jim je oblast, da preiskujejo srca in po svoji presoji delijo milost ali obsodbo.

Pogosto jim je bil govoril, da bodo nekoč sodili božje ljudstvo. Predstavljali so si svojo službo v zemeljskih okvirih. On pa jim je dal oblast nad najbolj notranjim kraljestvom src. Odpuščajo lahko to, kar more odpuščati edino Bog. Njihove roke bodo segale v nebo ter prinašale v temo sveta milost in odpuščanje Vsemogočnega. Mar je to mogoče?

Tako kakor je prišel, je nenadoma tudi izginil. Ljudje so ga zasramovali in preklinjali, ga opljuvali in bičali. Prvaki ljudstva so ga izročili poganom. Rimski vojaki so ga surovo pribli na križ, kjer je izdihnil v morju bolečin. Toda, kakor da bi moral še nekaj storiti, je zdrobil pečat groba in se vrnil mednje. In potem je dal svojim učencem oblast, da morejo rešiti slehernega grešnika bremena njegove krivde.

O neizmerni čudež božjega usmiljenja!

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED:

MELBOURNE: CVETNA NEDELJA (23. marca) nas spominja slovesnega Jezusovega pohoda v Jeruzalem. Deseta maša bo na prostem pri lurški votlini (če bo seveda vreme na naši strani, sicer bomo v cerkvi). Najprej bo blagoslov butaric, oljčnih vejic in drugega zelenja. Tudi letos bodo pred mašo na razpolago butarice, ki jih bodo pripravile članice Društva sv. Eme. Skromen dar zanje bo šel v dobre namene.

VELIKI ČETRTEK (27. marca) nas bo z večerno mašo ob pol osmih spomnil na zadnjo večerjo in ustanovitev duhovništva. Po maši bo prenos Najsvetejšega v "ječo", sledila bo kratka molitvena ura. Bo tudi priložnost za sveto spoved.

VELIKI PETEK (28. marca) je dan, ko, se živo spominjamo Jezusove smrti na križu. Ob **enajstih dopoldne** bomo molili križev pot na dvorišču pred lurško votlino. Obred tega dne bo ob **treh** popoldne v cerkvi. Maše ta dan ni. Poslušali bomo evangelijsko poročilo o Jezusovem trpljenju, odkrili in počastili bomo križ ter v posebnih prošnjah pripravili Bogu vse ljudstvo. Sledilo bo sveto obhajilo, nato bomo skupno obiskali božji grob v lurški votlini.

VELIKA SOBOTA (29. marca) bo nudila ves dan priliko za sveto spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu ali pri pripravah pred lurško votlino. Pričetek obredov vigilije bo ob **osmih zvečer**, v lepem vremenu na prostem. Bogoslužje te noči ima štiri dele: blagoslov novega ognja in hvalnica velikonočni sveči, sledi besedno bogoslužje, potem je blagoslov vode in obnovitev krstnih obljub, končno pa sveta maša. Maši dodamo slovenski del: **vstajensko procesijo** z Najsvetejšim in s kipom vstalega Zveličarja. Po blagoslovu z Najsvetejšim bo še **blagoslov velikonočnih jedil**. Če prinesete s seboj stekleničko, boste lahko vzeli domov tudi novo blagoslovljeno vodo.

VELIKA NOČ (30. marca) je največji krščanski praznik, ki nas s svojo vsebino spomni, da je "Kristus s svojo smrtjo uničil našo smrt in nam s svojim vstajenjem obnovil življenje". Maše bomo imeli ob osmih, ob **desetih** (ta bo v lepem vremenu pri lurški votlini) in ob petih popoldne. Pred vsako mašo bo prilika za sveto spoved, po mašah pa **blagoslov velikonočnih jedil**.

VELIKONOČNI PONEDELJEK (31. marca) bo imel maši po običajnem nedeljskem urniku: ob osmih in ob desetih. Pred mašama spovedovanje.

Praznični dnevi naj okrepijo našo vero. Ti dnevi pa so tudi lepa prilika za srečanje z znanci, ki jih skozi leto redno ne vidimo. A dajmo srečanje z Bogom na prvo mesto, za klepet pa naj bo čas po

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane - Mother Romana Home
11 - 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054

končanem bogoslužju. Berite v teh besedah tiho prošnjo, naj ne bo postajanja in glasnega govorjenja na parkirišču za cerkvijo, dokler so pri votlini obredi.

SPORED SPOVEDOVANJA DRUGOD:

ST. ALBANS z okolico ima priliko za slovensko spoved v petek pred cvetno nedeljo (21. marca) od 6. do 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, kjer se zbiramo k slovenski maši vsako drugo nedeljo v mesecu ob petih popoldne.

SPRINGVALE in okolica: slovenska spoved bo v sredo velikega tedna (26. marca) v farni cerkvi sv. Jožefa od 6. do 7. ure zvečer.

NORTH ALTONA z okolico. Spovedoval bom v farni cerkvi sv. Leona Velikega v torek velikega tedna (25. marca) od 6. do 7. zvečer.

GEELONG z okolico bo imel slovensko spoved v farnem centru ob cerkvi svete Družine, Bell Park, in sicer na veliki petek (28. marca) od 6. do 7. ure zvečer.

Rojaki v **MORWELLU** in okolici bodo lahko opravili slovensko spoved v ponedeljek velikega tedna (24. marca) od 6. do 7. zvečer v farni cerkvi Srca Jezusovega.

WODONGA in **ALBURY**: redna slovenska maša (ki je na četrto nedeljo vsaki drugi mesec začenši z januarjem) bo na cvetno nedeljo (23. marca) zvečer ob sedmih v farni cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi. Pred mašo bo prilika za velikonočno spoved. Vsaj zdaj za praznike se potrudite in pridite polnoštevilo!

Mnogo rojakov po svetu in tudi na naši avstralski celini nima teh prilik, kot so dane Vam. Poslužite se jih. Za Vas je tu slovenski duhovnik, za Vas je ta velikonočni spored.

Naj omenim, da imata tudi slovenski radijski

oddaji, tako SBS kakor 3ZZZ, namen podati velikonočni spored. Prisluhnite slovenskim prazničnim melodijam, kjer jih le sprejemniki dosežejo. Tako bodo prazniki kljub tujini še bolj naši.

+ Ob začetku posta je bil med nami p.Ivo Peran, dalmatinski frančiškan zlatomašnik, bivši provincial zadarske province. Svoj čas je v Ljubljani študiral glasbo in je kar dober v našem jeziku. Priskočil mi je na pomoč na drugo nedeljo v mesecu, ko sta na vrsti za mašo tudi Geelong in St. Albans.

Na isto nedeljo (9. februarja) je Narodni svet za Viktorijo po maši v dvorani proslavljal naš kulturni praznik s **Prešernovo proslavo**, ki je lepo uspela in je privabila precej ljudi. P. Ivo je obogatil spored s svojo klavirsko točko in dokazal, da je dober glasbenik. Pozneje sem zvedel, da je tudi priznani dalmatinski skladatelj.

+ Postno pobožnost smo pričeli s pepeljenjem na pepelnično sredo. Pobožnost križevega pota smo imeli enkrat na teden, združevali smo jo pa tudi ves post z nedeljskimi mašami. - Pridružili smo se spet postni akciji Project Compassion in razdelili šparovčke za nabiranje skromnih darov ob samopremagovanjih, ki pa skupno vsako leto le napravijo čedno vsoto za najrevnejše. Prinesite šparovčke v zakristijo za veliko noč, da darove čim prej oddamo misijonski pisarni.

+ V februarju smo v tem letu spet pričeli s kosilom za upokojence. Redno bo na vrsti vsako tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši. Vedno se upokojencem pridružijo tudi drugi in vsakič je

razdeljenih preko sto kosil. Zahvala Društvu sv. Eme, ki nosi glavno težo te dejavnosti našega središča.

Naj omenim, da je Društvo sv. Eme omislilo nov pod v kuhinji Baragovega doma, ga naročilo in tudi plačalo. Prejšnji je že občutno kazal starost. Moja iskrena zahvala!

+ Da je med nami sestra Ema, ni več novica. Prišla je na naše povabilo z Anžinovo Francko, ki se tudi rada vrača iz Slovenije med nas. A za sestro Emo so se počitnice slabo pričele. Začutila je bolezen in je morala v bolnišnico v Box Hill na operacijo debelega črevesa. (Hvala gospe Sandri Potočnik za vso pomoč pri obiskih zdravnikov in s prevozi.) Zdaj je že doma v Baragovem domu na okrevanju, Francka ji pa streže. Celotno vrnitve je premaknila za en mesec, da bo imela sestra Ema delj časa postrežbo in bosta kasneje lahko skupno potovali. - Sestri Emi pa zdaj lahko vsaj malo povrnemo za dolga leta dela med nami.

+ Naj se ob tej priliki zahvalim Štefanu Ceku in njegovemu sinu Marku, ki sta v kuharskem stanovanju Baragovega doma odlično pripravila kopalnico, da jo bo lahko varno uporabljala sestra Ema.

Zahvala tudi Franku Frančiču, ki nam je prepleskal eno najhujših sob v Baragovem domu: spalnico hudega kadilca. En pogled vanjo ti je pokazal, kako izgledajo pljuča nekoga, ki kadi dan in noč. Zdaj je soba spet dostojna in lahko sprejme tudi nekadilce.

+ Nov kopirni stroj smo dobili pred veliko nočjo,

Udeleženci
drugega
tedna
naše
počitniške
kolonije
v Mt. Elizi.

katerega je račun delno pokrilo Društvo sv. Eme. Stari stroj je bil dotrajan (napravil je čez 130000 kopij) in je samo še nagajal ter pil živce. Zdaj bo za nekaj časa, hvala Bogu, mir.

+ V četrtek 27. februarja je priletel v Melbourne p. Metod Ogorevc in ostal nekaj dni z nami. Prišel pa je za sydneyški misijon sv. Rafaela in moral sem ga po nedelji odpeljati tja, četudi bi ga najraje obdržal. Saj razumem, da sta za Sydney in tamkajšnje postojanke (Wollongong, Newcastle, Canberra, Queensland...) nujno potrebna dva. Bo že prišel kdo tudi za Melbourne, do takrat pa bo treba stisniti zobe.

+ Prav zato bi rad napravil cerkveni odbor, ki bi mi stal ob strani in mi pomagal pri vodstvu našega središča. Enkrat smo se že zbrali, drugi sestanek pa se je izjalovil. Pričakujem polno udeležbo oseb, ki sem jih povabil, na sestank po veliki noči. Vsaj nekaj skrbi bi se rad znebil s svojih ramen.

+ Na nedeljo 9. marca smo imeli po deseti maši v dvorani **koncert** v priredbi Narodnega sveta. Med nami sta se ustavila primorska rojaka: pianist in skladatelj **Aleksander Vodopivec**, nagrajenec Prešernove nagrade, in pa **Dušan Kobal**, akademski solo pevec tenorist, po rodu iz Vipave. Nastopa v različnih operetnih in opernih vlogah in je trenutno gost mariborske Operne hiše.

Sam sem žal moral v Geelong, a vsi, ki so mi omenjali ta koncert, so bili zares zadovoljni.

+ Krstov in porok tokrat pri nas ni bilo, imamo pa spet nekaj pokojnih, katerih je žal vedno več.

V petek 28. februarja smo v Newborough (Gippsland) pokopali **ALOJZA GOLJA**. Bil je sicer zadnji čas bolnik, a njegova smrt v noči na ponedeljek 24. februarja je bila nepričakovana. Pokojnik je bil doma iz Sel, župnija Podmelec, blizu Mosta na Soči, kjer je bil rojen 20. junija 1919. V Avstralijo je prišel kot begunec in si ustvaril dom v Newborough. Preko Misli se je spoznal z Marijo Špehar, takratno našo cerkveno pevko: leta 1967 sta se poročila v kapeli Baragovega doma. Oba njuna otroka, Mira in Johnny, sta že poročena.

V nedeljo 2. marca je v Monash kliničnem centru v melbournskem okraju Clayton zaključil svojo življenjsko pot **TONE JENKO**. Že dolgo je bolehal na srcu, ki je zdaj zahtevalo svojo žrtev. Pokojnik je bil rojen 9. maja 1935 v Knežaku. V novembru 1954 se je v Trstu poročil s Silvo Sedmak, doma iz Zagorja na Pivki. V januarju

1955 sta se izselila v Avstralijo. Pričela sta kot mnogi drugi v Bonegilli, nato bila nekaj mesecev v Mansfieldu, potem v Wangaratti, po treh letih pa sta prišla v Melbourne ter si postavila lastni domek. Vzredila sta hčerki Jolando in Annette, zdaj obe že poročeni. Pokojni Tone je bil vesele narave in je rad nategnil harmoniko. Zato je pred smrtjo tudi izrazil željo, da mu na pogrebu zaigrajo nekaj vselih domačih melodij. - Rožni venec ob krsti za pokoj njegove duše je bil v torek 4. marca v cerkvi sv. Andreja, South Oakleigh, naslednji dan pa istotam pogrebna maša, nato pa pogreb na pokopališče Springvale.

Isti dan kot Tone je v Shepartonu izdihnil **JOŽEF GORJUP**. Posebna milost je umreti doma in v krogu svojih najdražjih. Jožefov rojstni kraj so Hrenovice pri Ilirski Bistrici, kjer je bil rojen 17. marca 1936. Po poklicu je bil čevljar. V Avstralijo je prišel kot begunec leta 1955. Poročil se je z dekletom holandskega rodu, ustvarila sta si svoj dom in družino štirih otrok. Od deklet je ena umrla v avtomobilski nesreči. Jože je imel svojo delavnico ortopedskih obuval in delal je do upokojitve, ko sta mu pred kakimi petimi leti leukemija in kasneje še rak začela črpati moči. Pogrebno mašo smo imeli v četrtek 6. marca v farni cerkvi Kristusa Kralja, pokopan pa je na krajevnem livadnem pokopališču.

V petek 7. marca je v Beleura privatni bolnici končala tostransko življenje **EMA ŽELE** r. Paravan. Borila se je z rakovo boleznijo, ki je končno zahtevala svojo žrtev. Ema je bila rojena 3. januarja 1948 v Gorenji vasi pri Kanalu ter je prišla v Avstralijo s starši in sestro. Tu se je izučila za frizerko. V decembru 1973 se je pri nas poročila s Stojanom Želetom. Oba otroka, Marko in Sonja, sta hodila v našo Slomškovo šolo, dokler se družina ni preselila v Rye ob morju. Rožni venec ob krsti smo molili v naši cerkvi v torek 11. marca, naslednji dan po pogrebni maši pa smo spremili pokojnico na pokopališče Springvale.

Zvedel sem, da je že pred božičem umrla v Gippslandu **MARIJA VAJLER**, ki sem jo obiskal v bolnišnici v Moe ter ji podelil zakrament maziljenja. Žal drugih podatkov še nimam.

Vsi pokojni naj počivajo v miru božjem, žalujočim pa iskreno sožalje!

P. BAZILIJ

IZPOD TRIGLAVA

NOVEGA NADŠKOFĀ je dobila Ljubljana, dr. Franceta Rodeta. Pa o tem berete lahko drugje v tej številki. Tu naj se iskreno zahvalim dosedanjemu nadškofu dr. Alojziju Šuštarju, ki je veliko storil za slovensko Cerkev in za prehod Slovenije v samostojnost. Tudi našo slovensko skupnost v Avstraliji je spremljal vsa leta z očetovsko skrbjo in se živo zanimal za njeno življenje. Obiskal nas je leta 1983 ter se ustavil na vseh naših postojankah.

Dr. France Rode je tretji škof iz skupnosti slovenskih povojnih beguncev. Kot fantiček je bil s svojo družino v taboriških Lienz in Spittal v Avstriji, nato v emigraciji v Argentini, kjer se je pridružil lazarištom in postal duhovnik, zdaj pa ljubljanski nadškof. Iz begunske skupnosti je tudi ljubljanski pomožni škof Jože Kvas, ki je bi posvečen na Koroškem in je imel novo mašo v vetrinjskem begunskem taborišču. Tretji pa je nadškof dr. Alojzij Ambrožič, ki je kot študent s svojo družino preko avstrijskih begunskih taborišč prišel v Kanado, postal duhovnik, torontski pomožni škof, končno pa nadškof torontske škofije, ki je največja v Kanadi.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II., naš lanski gost, je dobil v Sloveniji kar dvoje lepih obeležij. Na Brezjah so mu v spomin njegovega obiska bazilike Marije Pomagaj postavili dne 24. novembra spomenik. Papežev lik v nadnaravni velikosti je delo kiparja Staneta Kolmana.

V Ljubljani pa je mestni svet 13. februarja letos na seji zglasoval, da se Zrinjskega ulica preimenuje v ulico Janeza Pavla II. Preimenovanje so podprle stranke slovenske pomladi, nasprotovale pa levičarske in župan dr. Rupel. Vendar je papež

vreden tako kipa na Brezjah kot ulice v Ljubljani. Kot slovanski papež je našemu narodu vsa leta izkazoval veliko pozornosti, vedno nagovarja Slovence v slovenskem jeziku in Vatikan je bil tudi prvi, ki je priznal samostojno Slovenijo.

Naj dodam, da teče nekdanja Zrinjskega ulica poleg cerkve sv. Jožefa, ki je leta po vojni služila za filmski studio, lani pa je bila - kot stavba v razpadajočem stanju - končno vrnjena slovenski Cerkvi v bogoslužne namene.

STATISTIČNI PODATKI o rojstvih in smrtih so v Sloveniji porazni. Samo malo primerjajte tele številke. Za leto 1951: Rojenih 34.819, umrlih 18.497, naravni letni prirastek 16.322. - Leta 1961: Rojenih 28.955, umrlih 14.013, naravni letni prirastek 14.942. - Leta 1971: Rojenih 28.878, umrlih 17.425, naravni prirastek 10.853. - Leta 1981: Rojenih 29.220, umrlih 18.733, naravni prirastek 10.487. - Leta 1991: Rojenih 21.583, umrlih 19.324, naravni prirastek komaj 2.259. - A leta 1994: Rojenih 19.464, umrlih 19.359, naravni prirastek le v treh številih: 105. To bi bilo porazno za sleherni narod, kaj šele za naš komaj dvamilijonski. Če ne bo Slovenija začela resno misliti na dvig števila rojstev, narod ne bo dolgo užival samostojnosti.

V SLOVENIJI je od 796 župnij kar 179 takih, ki zdaj nimajo svojega župnika, ampak jih oskrbuje kateri od sosednjih župnikov. Osip duhovniških poklicev se torej pozna tudi v deželi pod Triglavom, četudi smo v primerjavi z drugimi deželami še kar na dobrem. Na enega škofijskega duhovnika pride v Sloveniji povprečno 2.300 prebivalcev.

NOVO VLADO je končno dobila Republika Slovenija, po dolgih štirih mesecih od zadnjih volitev. Sestoji iz devetnajstih članov. Predsednik je ostal dr. Janez Dernovšek, podpredsednik Marjan Podobnik, osem ministrov LDS (levica), osem ministrov SLS (desnica) in eden iz stranke upokojencev. Vlada po Drnovšku naj bi bila levičarsko sredinska. Kot izgleda, bo dejansko v vseh važnih zadevah odločala levica. SLS ima, z izjemo obrambnega ministristva, manjvredne resorje. Skupni program, o katerem govori SLS, bodo levičarji z lahkoto blokirali. SLS bo dosegla drobtine, formalno bo "zraven" in kot taka soodgovorna za delo vlade, predvsem v gospodarstvu in življenjskem standardu. Kmalu se bo pokazalo, če je ta ocena prava.

Res škoda, da se je med strankami slovenske pomladi spet pokazala nesloga. Zdaj pa čakajmo na

CROWN

Communication Technology

24 Lancaster St. Ashburton
P.O. Box 373 Victoria 3147.

Tel: (03) 9886 9393

Fax: (03) 9886 9393

Rosemarie Jones
Martin Oppelli

Security
Access Control
Broadband

Fibre Optics
in Data Cabling
Namešćamo Hi Q

in Phaselink TV-antene

MELBOURNSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO. POKLIČITE NAS!

druge volitve, če se bomo medtem kaj naučili. Točna statistika pravi, da so stranke pomladi dobile 482.508 glasov, levica pa 465.944. K temu dodajmo še dejstvo, da izseljencem državljanom v veliki večini ni bila dana možnost viliti. Dejstvo je tudi, da je bilo pri teh volitvah kar 60.000 neveljavnih glasov...

DOKAZ NEO-KOMUNIZMA je napis NAŠ TITO, 25 metrov dolg in 6 metrov širok, ki v našo sramoto še vedno gleda s Sabotina proti Italiji. Napis je celo obnovljen, brez soglasja in celo brez vsake prošnje. Na proteste je ministrstvo za okolje (minister je tudi v novi vladi še vedno Pavel Gantar) odločilo, a je vse v redu, da napis ne moti, da je iz naravnega materiala in podobno...

Zares čudno: Križ na Škrlatici, znova postavljen na mesto po vojni uničenega, so pa planinci komaj rešili pred ponovno odstranitvijo na zahtevo istega ministrstva.

Čas je že, da zdrava demokracija nadvlada ostanke enoumja, ki jih je še kar precej.

SLOVENEK IN TV statistika pravi, da je povprečni čas, ki ga Slovenec prebije pred televizijskim zaslonom, dnevno tri ure. Tudi štiri ure dnevno poslušajo radio, 20 minut bere časopise, 10 minut pa revije.

V **SVETOVNI VRH ŠPORTA** se je povzpel kot smučarski skakalec komaj sedemnajstletni preprosti fant iz Moravč, **Primož Peterka**. Prvemu od Slovencev se je posrečilo preleteti magično mejo 200 metrov. V njem vidi Slovenija odličnega olimpijskega tekmeča.

Z **ONESNAŽENJEM OKOLJA** ima probleme tudi Slovenija. Tudi tam ljudje premalo pazijo, da bi naravne lepote, ki jih nimamo malo, ostale čiste. Poročilo pove, da se je pred zimo sedemdeset ljudi lotilo čiščenja reke Soče in njenih bregov med sotočjem Koritnice in Soče do vasi Trnovo ob Soči. In kaj vse so potegnili iz reke, ki naj bi bila po

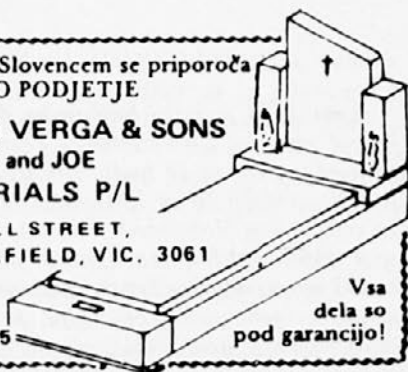
Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

Gregorčiču "bistra hči planin". Poleg vseh mogočih plastičnih, pločevinastih in papirnatih odpadkov so naleteli tudi na šest hladilnikov, dva pralna stroja, motor Zastave 101, kar lepo število traktorskih gum, peč na drva ter nekaj skrivljenih in zarjavelih prometnih znakov...

SLOVENSKI BENCIN je cenejši kot pri naših sosedih Avstrijcih, Italijanih in Madžarih, zato se številni tuji avtomobili ustavljajo na slovenski strani meje ter natakajo avtomobilske tanke. A slovenskim carinikom se je zdelo, da se madžarski avtomobili le malo predolgo zadržujejo pri obmejni bencinski črpalki. Potem so pa ugotovili, da si Madžari polnijo skrivne rezervoarje v predelanih avtomobilih, tihotapijo bencin preko meje ter z njim trgujejo. To pa je že malo preveč! Verižnikom so morali stopiti na prste.

OBISK V KOPER je napravil novi tržaški škof msgr. Eugenio Ravnani. Z vikarjem za tržaške Slovence, msgr. Francem Vončino, je obiskal koprškega škofa msgr. Metoda Piriha in se mu iskreno zahvalil za slovenske duhovnike, ki delujejo v tržaški škofiji. Pogovarjala sta se o duhovnih poklicih v obeh škofijah, o manjkajočih slikah v koprski stolnici in po drugih cerkvah na obali, ki so izginile z umikom Italijanov z našega Primorja, tudi o koprskem škofijskem arhivu v Trstu. Škof Ravnani je pokazal vso dobro voljo za skupno reševanje problemov.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Leta 1834 je izšlo *Krščansko devištvo* in uspeh knjige je bil neverjeten. Pesnik Josip Virk pripoveduje, da so se ljudje kar trgali za knjigo, ko je izšla. Odslej so se knjigotržci hlastno potegovali za založništvo Slomškovih del. Leta 1835 je Slomšek spet izdal knjižico za žensko mladino: *Posebni nauki ino molitve za žensko mladost*. Kakor pravi v nekem svojem pismu prijatelju, je bilo *Krščansko devištvo* namenjeno dekletom, da bi jim bilo nekak kažipot in spremljevalec v življenje. *Posebni nauki* pa naj bi pomagali ženskam kot molitvenik ne glede na starost.

Ko je bil ženski spol oskrbljen s primernimi knjižicami, se je Slomšek lotil še pisanja podobne knjižice za mladeniče. Tako je leta 1837 izšel *Življenja srečen pot. Potrebni nauki, izgledi ino molitvice za Mladenče*. Za ministrante pa je spisal knjižico *Angelska služba za mladenče k sveti maši streči*. Poleg številnih pesmi, ki so tudi nastale v tem času, pa seveda ni pozabil na svoje učence, mlade bogoslovce. Leta 1835 je v Gradcu izdal knjigo *Hrana evangelijskih naukov bogoljubnim dušam dana na vse nedelje ino praznike*, po kateri so zaradi jasnosti, preglednosti in prijeto tekočega sloga radi segali tudi svetni ljudje.

Zaradi Slomškove izredne skrbi za slovenski jezik, ga je policija obdala s svojimi "zaupniki", ki so prežali na vsak njegov korak in lovili vsako njegovo besedo. Sumničili so ga kot "panslavista" in "državi nevarnega". Slomšek je vedel za vse to, a oplahiti se ni dal, njegova vest je bila čista pred Bogom.

Kljub vsemu pa si je zaželel zapustiti zastrupljeno mestno ozračje in oditi med nepokvarjeno ljudstvo na deželo. V začetku svoje spiritualske službe je odklonil štrasburški kanonikat in dokaj bogato župnijo Novo cerkev ter leta 1838 zaprosil za gorato in v gmotnem oziru tudi revnejšo Vuzenico ob Dravi.

NADŽUPNIK V VUZENICI

Dvaidvajsetega oktobra 1838 je zapustil Celovec in pet dni kasneje nastopil svojo novo službo kot nadžupnik in dekan vuzeniški. V nekem pismu prijatelju Stojanu si je obetal, da bo imel "kot samotar" na deželi več prostega časa, vendar se mu ta želja ni izpolnila. V Vuzenici je bilo dela na pretek, saj so njegovega predhodnika gnale od tam prav neurejene razmere. Obsežnejših popravil so bila potrebna župnijska poslopja in cerkev, še toliko več izboljšav pa dušno pastirstvo.

Slomšek se je zagnano lotil dela. Naravnost

NA POTI DO OLTARJA

**SLOVENI DOBILA SVOJEGA PRVEGA
BLAZENIČARJA ANTON MARTIN SLOMŠEK**

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko besedo! Prava vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materina vera vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

občudovanja vredno je, kaj je ustvaril v kratkih letih svojega bivanja v Vuzenici. Kot nadžupnik je bil v polnem pomenu dober pastir svoji čredi. Prizadeval si je po nauku svetega Pavla postati vsem vse. Ob vsaki uri dneva so imeli župljani pristop k njemu, ljubeznivo in potrpežljivo je poslušal včasih tudi malenkostne in sitne zadeve ter skušal pomagati. Ni menda kočje v obsežni vuzeniški nadžupniji, v katero bi ne prišel Slomšek kot angel tolažbe in miru. Vsaka bol njegovih župljanov je bila tudi njegova bol. Najbolj vesel je bil, če je mogel revežem pomagati, žalostne tolažiti, zatiranim pomagati do pravice.

Tudi kot nadžupnik mu je bilo pridigovanje vestna in sveta zadeva. Ob raznih slovesnih prilikah so Slomška od vseh strani vabili za slavnostnega govornika. Tako je imel tudi govor ob blagosloavljanju mostu pri Dravogradu 4. julija 1839. Poleg podatkov o gradnji mostu in zgodovinskem ozadju je Slomšek ob tej priložnosti razvil duhovno misel: Most - prehod od enega na drugi breg - je podoba prehoda od brega sedanjega življenja dela in truda v onostransko deželo večnosti, deželo plačila in nagrade. Kakor deroči valovi pod mostom beže dnevi, meseci in leta našega življenja. Kar čas rodi, tudi čas pogubi, le dobra dela ostanejo trdna kakor sohe pri mostu in nosijo mostnice, po katerih varno pridemo v srečno večnost. Le kratek prehod je vse pozemsko veličastje in bogastvo, vse čutne naslade so pene, ki nastajajo in hipno minevajo na valovih pod mostom. V globočino so zabite sohe, da trdno stoji in nosijo mostnice, prek katerih gredo tisočeri na drugo stran reke. Sohe, mostnice in drugo pa mora biti dobro strnjeno med seboj, da je prehod čez most varen. Tudi sohe pri mostu našega življenja morajo biti zabite globoko v vero, da gre naša pot v večnost k nebeškemu Očetu. Strnjeni pa morajo biti tudi deli

našega življenjskega mostu z zvestobo, z zvestobo do Boga, do Cerkev, do vladarja, do domovine, do stanovskih dolžnosti. Vsak upor proti zakonu, vsak nered omaje most, da se vsak čas lahko zruši.

Vsa cerkvena opravila, ne samo težavna in neprijetna, marveč tudi razveseljujoča, je Slomšek vestno delil s svojima kaplanoma. Celó v visoke planine je hodil na spoved, kadar je prišla vrsta nanj. Niso ga zadrževali ne temna noč, ne mraz, ne vročina, ne slabo vreme in neuhojene steze. Še več: opravila, za katere so ljudje plačevali, kakor pogrebe, poroke in podobno, je prepuščal kaplanoma, kar je bilo treba opraviti zastonj, je prevzel sam. Kakor mu je bila posebej pri srcu lepota božje hiše, je tudi za domovanje, v katerem je bival s kaplanoma, sestavil točen hišni red. Obsegal je naslednje točke: točno opoldne je kosilo, čas za večerjo se ravna po letnem času; pozimi, to je od Mihelovega do Jurjevega, je ob sedmih, poleti, od Jurjevega do Mihelovega, ob osmih, ker ima takrat družina več opravkov na polju. Brez napovedanega razloga ne sme pri kosilu ali večerji nihče manjkati. Če kaplan prostovoljno pomaga župniku v pisarni ali pri gospodarstvu, dobi tudi topel zajtrk. Pranje perila in čiščenje obutve se opravi doma. Kaplan dobi opoldne merico, zvečer pa pol merice vina; iz gostilne ga ni dovoljeno nositi. Za postrežbo in kurjavo skrbi domača služinčad; za sobno postrežbo je določen moški strežaj. Drva si mora kaplan sam kupiti, kar je bila v pohorski župniji takrat malenkost. Dnevni red je določal celo, v katerem jeziku naj bo pogovor pri mizi. Celó razlog je bil utemeljen: jezik namreč, ki se redkeje govori, pride iz vaje. Za ponedeljek in četrtek je bil določen latinski jezik, za torek in petek nemški, za sredo in soboto slovenski. V nedeljo ali če so bili pri mizi odlični gostje, se je govorilo poljudno ali po potrebah. Pred večerjo ali po njej

sta bili ura ali dve določeni za razvedrilo in zabavo, ker to človek potrebuje. Takrat so se pogovarjali, peli, se igrali različne igre, pripovedovali šale... Ob ponedeljkih in petkih so skupno molili brevir, jutranjice in hvalnice, med njimi je bilo kratko duhovno berilo. Pred jedjo in po jedi so glasno molili.

SLOVSTVENO DELOVANJE V VUZENICI

Skromni in do sebe strogi Slomšek v pismih prijatelju Stojanu sam sebe obtožuje, da mu v Vuzenici celi kupi vsakovrstnih opravil ne dovoljujejo, da bi točno odgovarjal na pisma svojih najljubših prijateljev. Sredi mnogih posvetnih skrbi je postal sam čisto posveten, zanikrni in povrh - len (tako piše); ne utegne nič več kaj duhovnega napisati. Vendar je prav v tem času, ko je imel kot župnik in dekan polne roke drugih stvari, ustvaril dela, ki mu zagotavljajo častno mesto med poljudnimi pisatelji, vzgojniki in šolniki.

Prvo delo, ki ga je izdal kot nadžupnik v Vuzenici, je bil *Mnemosynon slavicum - Spomin slovenski - svojim nekdanjim učencem in nekdanjim prijateljem posvetil Anton Martin Slomšek*. Knjiga je izšla pri Janezu Leonu v Celovcu leta 1842, njen izkupiček pa je bil namenjen celovski semeniški knjižnici. Z njo je hotel Slomšek ostati v zvezi s svojimi bivšimi gojenci in je bila nekak privochnik duhovnikom pri deljenju svetih zakramentov in raznih drugih opravilih; ob pomanjkanju primernih slovenskih knjig je to delo duhovnikom zelo koristilo. V razmeroma lepem jeziku so imeli dober pripomoček za razlaganje svetih obredov in vzorce za govore ob raznih prilikah.

Pripravila KATARINA MAHNIČ

Vuzenica

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
Fr. Metod Ogorevc, O.F.M.,
St. Raphael Slovenian Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692

NAŠ VELIKONOČNI SPORED

MERRYLANDS - Na cvetno nedeljo (23. marca) bo blagoslov zelenja in butaric na cerkvenem dvorišču ob 9.30 dopoldne. Zelenje za blagoslov prinesite s seboj. Sledila bo procesija v cerkev, kjer bo sveta maša in med njo dramatisirano branje pasijona po sv. Marku.

Na veliki četrtek (27. marca) bo ob sedmi uri zvečer sveta maša v spomin zadnje večerje. Nato bomo imeli molitve za Cerkev in duhovnike pri "ječi", kjer bo shranjeno Najsvetejše.

Na veliki petek (28. marca) bo slovesno opravilo tega dne ob tretji uri popoldan: berila, pasijon po sv. Janezu, prošnje za vse stanove, češčenje križa in sveto obhajilo. - Od četrte ure dalje bo Najsvetejše izpostavljeno v božjem grobu, kakor tudi ves naslednji dan. Določite, kdaj bo vaša družina molila pred božjim grobom! - Na veliki petek zvečer ob sedmi uri bomo molili tudi križev pot s petjem.

Na veliko soboto (29. marca) bo ves dan prilika za molitev pri božjem grobu. Ob dveh popoldne bo blagoslov velikonočnih jedil. Ob sedmih zvečer pa se prično obredi velikonočne vigilijske blagoslov ognja in velikonočne sveče, hvalnica luči - vstalemu Zveličarju, berila iz stare in nove zaveze, blagoslov krstne vode in obnovitev krstnih obljub in končno slovesna velikonočna maša. Po maši bo še blagoslov velikonočnih jedil.

Na velikonočno nedeljo (30. marca), bo slovesno Vstajenje ob sedmi uri zjutraj, nato procesija, zahvalna pesem in slovesna maša. - Ob desetih dopoldne bo še ena maša z ljudskim petjem.

Na velikonočni ponedeljek (31. marca) bosta sveti maši ob pol desetih dopoldne in ob šestih zvečer. - Ob sedmih pa bo v cerkveni dvorani vsakoletno že tradicionalno PIRHOVANJE, h kateremu ste lepo vabljeni.

WOLLONGONG - FIGTREE - Na cvetno

nedeljo (23. marca) bo ob peti uri popoldan blagoslov zelenja, nato sveta maša z dramatisiranim branjem pasijona. - Na veliki petek (28. marca) bo slovesno opravilo dneva ob sedmi uri zvečer. - Na velikonočno nedeljo (30. marca) bo slovesna velikonočna maša ob petih popoldne. Nato bo tudi blagoslov velikonočnih jedil.

NEWCASTLE - Praznična služba božja bo pri vas na belo nedeljo, 6. aprila ob šestih zvečer, kot navadno v stolnici Srca Jezusovega, Hamilton. Prilika za spoved bo pred mašo, po maši pa bo srečanje v dvorani. Obvestite se med seboj!

CORNUBIA, Qld. - Na "Planinki" bo praznična služba božja na belo nedeljo, 6. aprila, ob tretji uri popoldne. Ta služba božja je za rojake iz Brisbana in Zlate obale, kakor je bila že v januarju na splošno zadovoljstvo.

CANBERRA - Poleg redne maše na tretjo marčno nedeljo bo pri vas praznična maša tudi na velikonočno nedeljo (30. marca) ob šesti uri zvečer.

WAGGA-WAGGA pride spet na vrsto za slovensko službo božjo v nedeljo 18. maja ob 11.30 dopoldne v kapeli sestrskega samostana Mt. Erin, Edmondson Road. Obvestite se med seboj!

PERTH, W.A. - Slovenski duhovnik bo obiskal vašo skupnost po veliki noči. Slovenska maša bo v cerkvi sv. Kierana, Osborne Park, v nedeljo 13. aprila kakor tudi v nedeljo 20. aprila. Med tednom bo prilika za obiske bolnikov. Tamkajšnji slovenski cerkveni odbor vas bo pravočasno obvestil glede časa in drugih podrobnosti.

To je nas velikonočni spored za tiste kraje, ki jih oskrbujemo iz Merrylandsa in smo jih imeli na programu, ko sva bila dva patra v Sydneyu. Zdaj, ko je prišel med nas mladi pater Metod, bo možno spet izvesti celoten spored. Hvala Bogu, da smo ga dočakali. Povsod, kjer ga boste srečali, ga lepo sprejmite, kot vedno sprejmete vsakega slovenskega duhovnika. Patru Metodu kličemo: Dobrodošel med nami! Želimo mu obilo božjega blagoslova in uspehov pri delu za naše rojake!

Vse rojake vabim, da se udeležite svetih maš, ki so na našem sporedu. Tistim, ki zaradi oddaljenosti nimajo prilike za udeležbo pri slovenski službi božji, pa priporočam, da se udeleže bogoslužja velikega tedna in velike noči v krajevni avstralski

cerkvi. Tudi zakrament svete spovedi in svetega obhajila naj bi prejeli, saj je to cerkvena zapoved in naša krščanska navada.

"NA STARA LETA, ko bom imel čas, bom molil..." Tako modruje marsikateri naših rojakov. Izkušnja pa kaže, da marsikateri teh svojih "starih let" ne doseže. A tudi če jih - kdor ni molil v mlajših letih, bo tudi v starejši življenjski dobi težko prišel do molitvenega življenja. Ni pa seveda nemogoče, kdor se zares potruji. Čas pa beži in smrt žanje vsaki dan.

Spet strašim? Ne! Le opozarjam na realnost življenja.

POKOJNI - V petek 31. januarja je v Wollongongu umrla HELENA WILLIAMSON r. Obljubek. Rojena je bila v Sydneyu dne 12. marca 1954 kot hčerka Karla in Norine r. Coughi. Družina Obljubek je živela v saydneyskem okraju Granville. Helena se je poročila z Barryjem in sta si ustvarila dom v Wollongongu. Poleg moža zapušča tudi hčerki Julijo in Lauro, ter dvojčka Allana in Roberta.

Dne 6. februarja je v Masonic Hospitalu v Ashfieldu (Sydney) umrl ALEKSANDER DI NINO. Rojen je bil v Idriji dne 14. marca 1931. Pred leti je prišel s starši v Avstralijo. Oče je bil italijanskega rodu, mati pa Slovenka. Oba sta že pokojna in pokopana v Rookwoodu. Rak je bil

vzrok Aleksandrove smrti. Pogrebna maša je bila 12. februarja v cerkvi sv. Mihaela, Stanmore. Pokopan je bil v Rookwoodu.

V petek 14. februarja je v Unanderri (Wollongong) umrl ERIK KOGOY. Že nekaj let, odkar ga je zadela delna kap, je bil v oskrbi doma za onemogle (Marco Polo Nursing Home). Erik je bil rojen nekje na Goriškem 19. oktobra 1923. V Avstraliji je bil že dolga leta. Nazadnje je živel v Fairy Meadow. Pogrebna maša je bila opravljena v italijanski kapeli Srca Jezusovega v Wollongongu 18. februarja, pokopan pa je bil na Lakeside pokopališču, Dapto.

KRST - **Lochlan James Nelson** je bil rojen 1. julija 1996 v Morningtonu, Victoria, kot sin Davida in Marije r. Vojska. Krščen je bil v kapeli vojaške ladje "HMAS NEWCASTLE", Garden Island (Sydney), dne 21. decembra 1996. Botrovala sta Diana in Darren Anderson.

Novokrščencu, staršem in botrom iskrene čestitke.

POROKE - **Diana Vojska in Darren Anderson** sta se poročila dne 5. oktobra 1996 v cerkvi sv. Patrika, Summer Hill (Sydney), NSW.

Vladimir Polič, Portorož, in **Lilijana Vrban**, Izola, sta se poročila pri Sv. Rafaelu, Merrylands, s poročno odpustnico iz Pirana, dne 11. januarja 1997.

Križev pot
sydneyske slovenske
cerkve sv. Rafaela
ima petnajsto postajo:
Kristusovo vstajenje.
(Križev pot je zadnje
delo umetnika C. Mejača,
tik pred njegovo smrtjo.)

David Jon Smolinski, Canley Vale, NSW, sin Štefana in Irene r. Szabo, in **Yvonne Linda Fabec**, Bossley Park, NSW, hči Antona in Gabrijele r. Gombač. Priči sata bila Michael Depasquale in Patricia Romero. - Sv. Rafael, Merrylands, 15. februarja 1997.

Goran Cerovac, Wetherill Park, NSW, sin Mirka in Zore r. Rusovič, in **Meri Popovska**, Wetherill Park, NSW, hči Pandeja in Vite r. Baslakowski. Priči sta bila Danny in Tanya Muller. - Sv. Rafael, Merrylands, 15. februarja 1997.

Sebastian Liuzzo, Merrylands, NSW, sin Antonija in Marije r. Catanzaro, in **Veronika Kosednar**, Macquarie Fields, NSW, hčerka Janeza in Alojzije r. Copot. Priči sta bila Joe Casalicchio in Kathy Kosednar. - Sv. Rafael, Merrylands, 8. marca 1997.

John Covich, Narraween, NSW, sin Ivana in Frančiške r. Batistich, in **Margaret Tatjana Grželj**, Berala, NSW, hči Alojza in Jerice r. Žakelj. Priči sta bila Anthony Joseph Gleeson in

Danica Marija Grželj. - St. Peter Chanel, Woolwich, NSW, dne 8. marca 1997.

Vsem omenjenim parom iskrene čestitke z željo po obilici božjega blagoslova v njih življenju!

OBHAJILO BOLNIKOM prinesemo v velikonočnem času, če nas boste obvestili. To poskrbimo tistim, ki zaradi bolezni ne morejo v cerkev. - Radi obiskujemo bolnike in jim lajšajmo njihove dneve, ki jih preživljajo v pričakovanju, da se jim zdravje spet povrne. Bodimo pozorni tudi do svojcev bolnikov. Tudi oni nosijo križ bolezni, ko skrbe za bolnika.

PIRHOVANJE bo tudi letos na velikonočni ponedeljek, 31. marca, s pričetkom ob sedmih zvečer. (Ob šestih pa je sveta maša v cerkvi.) Igral nam bo ansambel "Lipa", ki ga že poznamo, ko je nedavno nastopil pri eni naših prireditev. Seveda bo na sporedu tudi žrebanje za praktične nagrade našega srečolova, kot vedno v preteklih letih.

P. VALERIJAN

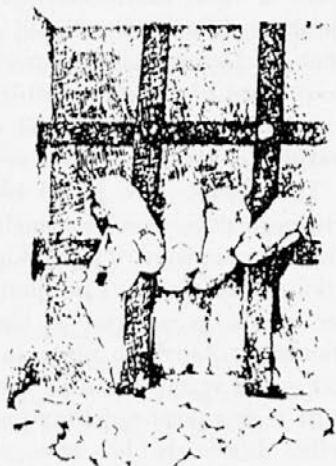

Avstralski motiv z dežele, kjer je na stotine kilometrov edini "stop" - čreda ovac ...

Naš Gospud je od smrti vstal,
od nega bridke martre.
Nam je se veseliti,
on nam hoče k troštu biti!
kyrie eleison!

Stiški rokopis
iz leta 1440

MOJE CELICE

/PREVAJALNICA/

Takrat sem občutil, da človek postane avtomat. Skozi možgane ti drsijo besede v prste in se zlivajo na papir, tako da komaj slediš njihovemu pomenu. Poleg testov in grafologije je bila za nas zanimiva snov, kako prestajajo kazni v drugih državah. S Trofenikom sva prevajala, kako ravnajo z jetniki na Švedskem. Čudili smo se, da imajo tako imenovani odprti sistem prestajanja kazni. Jetniki delajo na prostem, na primer v planinah, kjer gojijo ovce in krave in imajo svojo lastno upravo, ki je pod nadzorstvom države ali policije. Od časa do časa jim dajo dopust. Dobijo tudi nekaj plače. Slutili smo, da utegnějo počasi tudi pri nas uvesti tak sistem, zlasti z jetniki, ki niso hudi kriminalci in na katere se lahko zanesejo, da jim ne bodo zbežali.

Naša delovna skupnost je postala kot ena družina. V času oddiha nas je bil en sam smeh. Lenič je znal vse razveseliti s svojo vedrino, čeprav je tožil, da nekaj ni v redu z njegovim srcem. Ljubo ga je vedno nazival "gospod doktor". Krek je poskrbel, da smo večkrat dobili požirek kavice. Dobival je v paketih Nescaffe. S posebnim užitkom je v pločevinasti škatli mešal kavo in sladkor z malo vode toliko časa, da se je vse penilo. Nato je prilil še vode, da smo vsi dobili priboljšek pri skromni malici.

Vsak je znal povedati svojo zgodbo. Najbolj je bila zanimiva Krekova pot do te zadnje postaje na Igu. Ob koncu vojne se je z domobranci umaknil in je prišel v ameriško vojsko, kjer so ga posebno cenili zaradi znanja jezikov. Bil je v Berlinu in je s svojim džipom zahajal tudi v vzhodni Berlin. Nekega dne pa so ga neznanzi ugrabili in ga prisilili, da je vozil proti Češkoslovaški. V Pragi so se ustavili. Tam jim je ušel in upal, da se zateče v ameriško poslaništvo. Dobili so ga in odpeljali prek Madžarske v Beograd, kjer so ga imeli dolgo časa zaprtega.

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU

PATRA BERNARDA

ZA NAŠE "MISLI":

§50.— Mario Ukmar, Franc Kohek;
 §40.— Franc Purgar, Luisa Prpič, L. & M. Martin, Zdenka Zupančič, Vili Mrdjen; §30.— Vera Mukavec; §25.— Silva Jenko; §20.— Ernest Rutar, Anna Dranginis, Fani Natlačen, Jože Štemberger, Gabrijel Čefarin, Marta in Roman Zrim, Martin Šuštarčič, John Erpič, Lojze Kovačič, Karolina Pečnik, Ivanka Urbas, Roza Franco, Marija Štemberger; §15.— Sergel Benčič, Anton Cevc, Milena Baetz, Alojz Furlan; §10.— Anton Ferfila, Marjana Mencigar, Ivanka Študent, Frančiška Šajn, Antonija Plesničar, Frank Plesničar, Ivanka Penca, Ana Lešnjak, Alojz Hrast, Štefanija Mazzitelli, Jana Čeh, Franc Žerjal, Janez Kovačič, Valerija Sedmak, Marjanca Skubic, Franc Erpič, Frančiška Kavčič, Franc Schwerdt, Zorka Černjak, Jože Lapuh, Frančiška Wetzl, Marija Grum, Jože Barbiš, Justina Glajnarič, Marija Kogovšek, Walter Jelenič, Alojz Butinar, Milka Židar, Kristina Car, Anita Pleško, Marija Poljšak, Lojzka Husarek, L. Jug, Štefka Valentan, Štefanija Premrl, Ema Simčič, Lojze Žagar, Jože Vuga, Anton Špiclin, Marija Božič, Otto Baligač, Jože Brožič, Mihael Žilavec, Sonja Fon, Olga Mezinec, Rafael Koren, Irena Ivetič, Marija Škofic-Kromar, Zinka Škraba, Gustav Tomažin, Angela Djikič, Slavka Podbevšek, Marija Taubner, Drago Grlj, Ivanka Smrdel, Janez Kucler, Marija Debelak, Ana Kodrič, Milena Birsa, Jože Golenko, Miro Bole, Antonija Smrdelj, Ivan Cetin, Zdravko Kristančič; §8.— Justina Stakič; §7.— Karel in Nada Horvat; §5.— Ivana Krnal, Anna Kapaun, Andrej Lenarčič, Rozalija Centič, Stefan Toplak, Rozika Ples, John Mihič, Ivan Kampus, Hermina Koroša, Franc Šabec, Pavel Zavrl, Ivan Stanjko, Olga Gale, Zdravko Repič, Eligio Šerek, Terezija Smolič, Hermina Brodnik, Ivan Stanič, Marjan Kocbek, Mirko Godec, Ivanka Žabkar, Slavka Ambrožič, Ivan Strucell, Albina Konrad,

Ivan Vidmar, Jože Marintč, Jože Ficko, Ivanka Nanut, Ignac Kalister Ema Juriševič, Karl Ferluga; \$4.— Vilko Žumer; \$2.— Izabella Bukarica, Milka Milinkovič, Vida Koželj, Jure Moravec, Jože Rakar.

ZA MISIJONE
IN NAŠE POSINOVLJENE
MISIJONARJE:

\$300.— N.N.; \$50.— Jože Štemberger (p. Pepiju). Vinko Lunder (za lačne), C.Š., Tone Konda (namesto božičnih voščil), A.T., Jože Topolovec; \$30.— Anne Pančur (za lačne); 20.— Alojz Gasperič (za lačne), K.O., Nada Slavec, Anton Kristan (za lačne), N.N. (namesto božičnih voščil), D. & M. Stanič (namesto cvetja pokojni Katarini Jenko), Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščil), Frank & Dona Štemberger, Slavka Podbevšek (za lačne), Ivan Tkalec (za lačne); \$15.— Antonija Poklar (za lačne), \$10.— Marija Boelckey, Marta Jelenko, Ivanka Študent (vse tri za lačne) \$5.— Ivanka Nanut (za lačne).

ZA PETRA OPEKO, Madagaskar:
\$1000.— N.N. (Melb.); \$300.— N.N. (Sydney); \$100.— J.A.K. (Sydney); \$50.— Antonija Šabec; \$10.— J.&H. Brodnik; \$5.— N.N.

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:

\$50.— Mila Vadnjal (namesto venca na grob Milošu Abramku).

VSEM DOBROTNIKOM BOG
STOTERO POVRNI!

Nihče ni vedel zanj. Ob Nagodetovem procesu so ga pripeljali v Ljubljano in ga sodili skupaj z drugimi, čeprav ni imel nobenega stika s tisto skupino. Obsojen je bil na dvajset let ječe. Sodnik je navedel kot olajševalno okoliščino, da se je sam prostovoljno vrnil v domovino, drugače bi bil obsojen na smrt. Večkrat smo ga dražili: Tebi je lahko, ko si se sam vrnil v domovino!

Tudi Ljubo Sirc je bil obsojen na dvajset let ječe oziroma prisilnega dela. Doma so imeli majhno tekstilno tovarno, ki jo je bilo treba zapleniti. Ljubo, ki je delal za Tanjung, je znal jezike, in ko so prihajale v Ljubljano tuje delegacije, je bil za tolmača. Ker se je pogovarjal s temi tujimi ljudmi, so ga obtožili vohunstva. Zaprlji so njega in očeta in tovarno zaplenili. Oče je sicer prišel iz zapore, a je umrl zaradi posledic. Sinu so dovolili, da ga je še enkrat videl mrtvega. Domov ga je spremljal paznik v civilu. Ljubo je bil zelo plemenit, ponižen, kljub svojemu obširnemu znanju. Težko pa je prenašal zapor. Po vsakem obisku je bil zamišljen. Večkrat je zahteval obnovo procesa, a je vse ostalo le pri besedah in obljubah. Rešitev je bila le amnestija. Obsedel je osem let. In ko je prišel na svobodo, mu niso dali možnosti, da bi dokončal študije. Študiral je pravo in ekonomijo. Na sprehodih se je največ družil s prof. Šolarjem in Leničem. Seznanil se je tudi s Stankom Kamenščkom, bivšim pilotom. In ko je prišel domov, sta se dogovorila, da sta nad Ročinjem zbežala čez mejo. Ljubo se je ustavil v Švici in nato v Angliji. Postal je dvakratni doktor. Napisal je spomine na zapor z naslovom "Nesmisel in smisel".

Jezuit Jauh je imel v sobi svoj kotiček in svoj pisalni stroj. Ves srečen je bil, ker so mu dali prevajati italijansko knjigo, ki je bila nekak obširen pregled sodobnega teološkega znanja. To je delal z velikim užitkom in si je razne odlomke prepisoval tudi zase. Sprva smo se čudili, da je prišla taka knjiga v našo sobo. Potem smo pa dognali, da se nekateri udbovci specializirajo za verska vprašanja in hočejo vedeti, kaj se dogaja v katoliških krogih. Duhovnikom niso dovolili, da bi se spopolnjevali v teoloških vedah in sledili razvoju časa, sami pa so to delali, da so se lahko ponašali, češ, mi smo bolj na tekočem kot vi. Jauh je bil po strani sklonjen na stroj, ker mu je manjkalo del pljuč, in je vestno udarjal po tipkah z obema kazalcema.

Peter Flajnik je težko prenašal zapor. Zanj, ki se je kot kočevski dekan vozil s kočijo in frakom ter z belimi rokavicami nastopal na raznih proslavah, je bila ječa hudo ponižanje. Postal je skromen, trpel je in včasih ga je kakšna stvar razburila, da je vzkipeł. Če so ga poklicali na zaslisanje, je bil vznemirjen. Verjel je obljubam, da bo kmalu amnestija. Ta beseda je povzročala bolezen, ki smo ji rekli amnestitis. Vsako jesen se je zelo razširila med jetniki. In ko je šla amnestija mimo, so mnogi žalostno gledali skozi okno. V duhovniških vrstah sko skušali zapolniti take dneve z večjo družabnostjo. Tega ali onega smo razveselili s pesmico za god ali za rojstni dan. S tem smo premagali

amnestitis in spet nadaljevali zaporniško življenje z novim upanjem, da končno le pride dan, ko bomo zapustili te zidove. Profesor Fabijan se je tolažil s cigaretami, ki ga pa niso docela pomirile. Ko se je bližal njegov god, sem počasi plel iz njega, da mi je marsikaj povedal o svojem življenju. Lotil sem se dela. Napisal sem toliko kitic, da je vsaka začetna črka vsake kitice izstopala in so se vse zlije v akrostih:

GOSPODU JANEZU FABIJANU ZA GOD

1. Gozd pod nami se raduje,
ker profesor naš preslavni
v tej graščini starodavni
prvikrat svoj god praznuje.

2. Očka dobri, očka blagi,
vsi krog Vas smo se zgrnili,
da bi skupno proslavili
dan veseli, praznik dragi.

3. Srčno radi poklonili
bi za god Vam šopek cvetja
in želje v akorde petja
svoje bi z veseljem zlii.

4. Prosim, da nam oprostite,
ker je to pač nemogoče,
in čestitke naše vroče
blagohotno vse sprejmite.

5. Od otroških let do danes
naj prikličem Vam spomine,
radosti in bolečine,
ki prestal jih je naš Janez.

6. Dom njegov je na Gorenjskem,
Besnica v bližini Kranja,
kjer Prešernu vse se klanja,
kar prebiva na Slovenskem.

7. Učenost so mu tri leta
vlivali v domači vasi.
Zdaj so daleč tisti časi,
ko je Janezek teleta,

8. jančke, ovce, krave pasel,
na piščalko svojo piskal,
skakal, tekal, pel in vriskal
ter v naravi hitro rasel.

9. A domači koj spoznali
zmožnosti in vse darove
bistre glave so njegove
in so v šole ga poslali.

10. Nove srečal je obraze,
nove vede in jezike,
razne slovnične oblike,
grške in latinske fraze,

11. epigrame in idile,
ode, fabule in epe.
Vse novosti so ga lepe
pri učenju le hrabrile.

12. Zadnje leto v srednji šoli
dokončal je fant z odliko
in veselje je veliko
ga navdalo kot nikoli.

13. Univerzo je študiral
nekaj časa v Večnem mestu,
(dokončal jo bo v arestu),
kjer v skrivnosti je prodiral.

14. Filozofov, teologov
od Tomaža, Avgušтина,
Tanquereya in Noldina,
do najvišjih modrih krogov.

15. Alma Mater v Inomostu
ga pozneje je hranila
in diplomo podelila
kmalu zvestemu je gostu.

16. Bogoslovja vse skrivnosti
mladim dušam je tradiral
in jim pot povsod odpiral
v svet neskončne je modrosti.

Zvestoba do in prek groba

Stanko Kociper, goričanski pisatelj Goričanca, Mertika in drugih povesti ter dramskih del, domobranski poročnik, tajnik in zet generala Leona Rupnika, glavni urednik medvojne revije Slovensko Domobranstvo, navdušujoči govornik in propagandist je pred božičem obogatil našo književnost s knjigo svojih medvojnih in povojnih spominov. Delo, ki nosi naslov KAR SEM ŽIVEL, se bere kot roman, čeprav to ni. Daleč od tega.

Med impresivno oblikovanimi platnicami v trdi vezavi je dr. Kociper nanizal 500 strani dokumentov in pričevanj ter z njimi osvetlil lik slovenskega viteza gen. Leona Rupnika.

Obsežno spremno besedo je napisal zgodovinar Boris Mlakar, ki je pogumno nakazal svojim stanovskim tovarišem pot, ki naj jo uberejo tudi oni.

"Gre za prvovrsten zgodovinski vir," meni Mlakar. "Obramba generala Rupnika je Kocipru uspela."

Delo, ki ga je izdala Mladinska knjiga, je doma zbudila veliko zanimanje in prav gotovo tudi brundanje v boljševiški usedlini.

Pa to ne bo edino mesto odpora. Slovensko Domobranstvo, katerega vidni organizator je bil tudi pisec sam, si je bilo edino v enem: uničiti boljševizem. Vendar nismo vsi mislili z isto glavo, saj bi moralo biti z nami nekaj narobe, če bi. Pod modrikastimi uniformami so žarela slovenska srca raznih skupin: člani Katoliške akcije, Stražarji in Mladci. In

sokoli, liberalci in socialni demokrati, kakor tudi Ljotičevi zborasi ter častniki kraljevske jugoslovanske vojske. Nekateri so mislili, da vejo več kot sivolasi borec s soškega bojišča in rešitelj Boke Kotorske v letu 1918. Drugi so pričakovali zaveznikov, ki naj bi se izkrcali v Trstu nalašč z namenom, da počistijo s Stalinovimi titovci. Take zmote rade privedejo še do večjih zmot. Iz zmot se izcimi neposlušnost. V težavah rado klecnejo kolena; pa tudi zvestoba se utegne omajati.

Nekateri narodni prvaki, ki so v jeseni 1943 ob italijanski vdaji rotili pri vseh svetnikih generala Rupnika, da sprejme nemško orožje in prepreči boljševidski vdor v Ljubljano, so se ga spomladi 1945 ogorčeno odrekli. Še do včeraj nepoznani pomisleki so se kar čez noč prelevili v pošastna odkritja.

O vsem tem in še mnogočem drugem piše in pričuje nekdanji goriški bosonožec, sedaj sivolasi ustvarjalec, domobranec iz Buenos Airesa, dr. Stanko Kociper.

LJENKO URBANČIČ

17.

Iz meglene je Ljubljane večkrat romal v tuje kraje, kjer za jezikovne vaje si izbral je samostane.

18.

Jezik nemški, italijanski in francoski mu je služil, ko se romarjem je družil, ki so govorili kranjski.

19.

A ko srečal je težave, vedno srečno iz zagate rešil sebe je in brate ter steze jim kazal prave.

20.

Niti zdaleč mož ni slutil, da bo padel v čudne spletke in zašel za te rešetke, kjer nesrečo je občutil.

21.

Ure, doktor, tu so dolge, rane večkrat še skeleče. čas počasi, leno teče, kakor voda reke Volge.

/Nadaljevanje prihodnjic/

22.

Za Vaš god Vam vsi želimo, da bili bi trdni, močni, krepki, zdravi in odločni, da prebili bi to zimo.

23.

Ave, starosta naš mili! Naj Vam dobri Bog pomaga, da bi preko ječe praga kmalu svobodno stopili.

24.

Gorka naj pomlad prinese Vam veselja polno čašo, naj izpolni željo našo in Vam s cvetjem pot natrese,

25.

od gradu vse do Ljubljane, ko poromate čez Barje do Šenklavža, pred oltarje, kjer obraze zopet zbrane,

26.

dobre duše in sobrate našlo boste zveste, vdane, vse vesele, nasmejane, ki sprejeli polni sreče bodo Vas po letih ječe kakor ženina med svate.

Starodavna cerkva sv. Janeza ob Bohinjskem jezeru

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax (08) 8346 3487

V drugi polovici februarja in v marcu je v naši adelaidski skupnosti vse bolj mirno, kot da živimo s časom štiridesetdanskega posta, v pričakovanju največjega krščanskega praznika, velike noči.

V naši narodni družini smo se posebej pripravljali na praznik Vstajenja: z molitvijo vse petke zvečer po maši ter prav tako pri nedeljskih mašah, ko smo namesto pridige spremljali Kristusa na njegovem križevem potu. Ob vsaki postaji nam spregovori Kristus in nas vabi, da mu sledimo, da vzamemo svoj križ in gremo za njim. Ob prizorih lahko spoznavamo tudi sebe, kako in koliko sodelujemo. Velikokrat smo množica, ki vpije in Kristusu nalaga križ. Lahko pa smo v podobi Simona Cirenejca, če smo pripravljeni pomagati drugim. Ali pa v vlogi Veronike, kadar znamo prislunhiti drugim in jim stojimo ob strani v življenjskih preizkušnjah. Najlepši zgled čiste, predane in neomajne ljubezni pa nam je božja Mati Marija. Kakšno je bilo njeno srečanje s sinom? Nobene obtožbe, zakaj mora toliko trpeti, le tiho sočutje matere in njeno zagotovilo, da ga bo spremljala vse do Kalvarije in do pokopa. Mi se znamo pa tolikokrat in tako kruto spotakniti ob svojem bližnjem; in kadar nas obišče trpljenje, se spotikamo celo ob Boga, zakaj nam ga je poslal. Posebno pretresljiva pa je deseta postaja, ko Jezusa oropajo vsega: tudi njegove obleke in svobode. Tudi tu nam kliče Jezus: ko razgaljamo z jezikom svojega bližnjega, s tem kažemo lastno revščino in to, da smo daleč od Boga, ki je Ljubezen. Vsaka postaja križevega pota je za nas lahko veliko izpraševanje vesti, trenutki življenjskega poguma priznanja krivde, ko ob Jezusovem zgledu po padcih življenja lahko tudi vedno vstanemo...

Ob takšnem razmišljanju in podoživljanju Jezusovega trpljenja je priprava na veliko noč plodna. Najdemo smisel trpljenja in tudi našega življenja, ki mu je končni cilj vstajenje, srečna večnost pri Bogu.

RAZPORED za veliki teden je sledeči:

Na **veliki četrtek** bo zvečer ob sedmih sveta maša - spomin na zadnjo večerjo, na prvo sveto mašo in zakrament mašniškega posvečenja. Po maši je prenos Najsvetejšega v ječo.

Na **veliki petek** je strogi post. Cerkev ta dan žaluje in časti mrtvega Jezusa. Svete maše ni, pač so ob treh popoldne obredi dneva s pasijonom, češčenjem svetega križa in obhajilom. Po končanih obredih bomo zmolili rožni venec, nato je priložnost za spoved.

Velika sobota. Jezus počiva v grobu. Ob desetih dopoldne križev pot, nato bomo izpostavili

Najsvetejše v božjem grobu. Sledi češčenje vse do začetka vigilije. Popoldne ob treh blagoslov velikonočnih jedil. Velikonočno bedenje (vigilija praznika) se prične ob 7.30. Blagoslov sveče, hvalnica velikonočni sveči, branje svetopisemskih odlomkov, obnovitev krstnih obljub, nato nadaljevanje svete maše, slovesno Vstajenje in procesija. V primeru dežja procesije ne bo. Po končanih obredih blagoslov velikonočnih jedil.

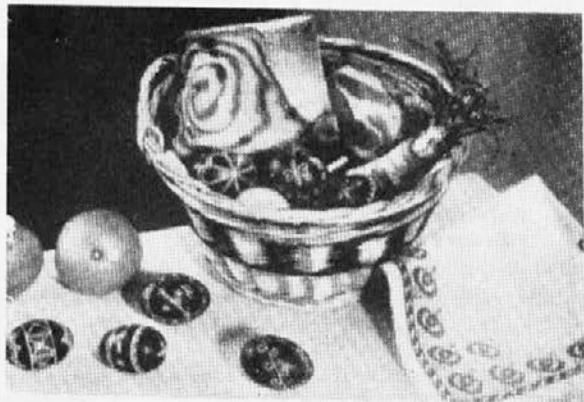
Na **veliko noč**, praznik Kristusovega vstajenja, bo slovesna peta sveta maša ob desetih.

Ne **velikonočni ponedeljek** bo sveta maša zjutraj ob osmih.

Na začetku marca (6?) je v Adelaidi umrl **ADOLF CINČIČ**. Trenutno o pokojnem rojaku žal nimam še nobenih podatkov. Ko bodo na razpolago, jih bom sporočil za Matico naših pokojnih. Naj počiva v miru!

Vsem rojakom želim vesele in blagoslovljene velikonočne praznike z željo, da vstali Kristus prinese v vaša srca in vaše domove obilico notranjega miru!

P. JANEZ

Z VSEH VETROV

PAPEŠKO POSLANICO za letošnji postni čas je predstavil na tiskovni konferenci predsednik vatikanskega "ministrstva za razvoj" - Papeškega sveta Cor Unum - nadškof Paul Josef Cordes. Poudaril je pravico vseh ljudi do primerne stanovanja, saj to je vprašanje človekovega dostojanstva. V omenjeni poslanici namreč papež Janez Pavel II. vabi vse k solidarnosti z brezdomci. Teh je samo v dvanajstih državah Evropske zveze dva milijona in pol. Njih življenjske razmere niso rožnate, saj je letos samo v Nemčiji v dveh tednih hudega mraza zmrznilo štirideset ljudi. Še veliko slabše pa je v deželah v razvoju. Ljudje se množično selijo iz dežele v mesta, kar pa njihov socialni položaj samo poslabša. Če bo šlo tako dalje, bo leta 2000 predvidoma 75% prebivalcev razvitih dežel in 45% prebivalcev dežel v razvoju živelo v mestih.

NA NEVARNOST mednarodne računalniške občevalne mreže je opozoril anglikanski škof Richard Chartres v predavanju za skupino kristjanov, ki dela z računalniki. Internet je dobra iznajdba, lahko pa tudi škodi človekovi duši in ga ovira pri vzpostavljanju medsebojnih odnosov. Računalniki so krivi, da se ljudje vedno manj pogovarjajo, posledice pa so že vidne v duhovnem življenju posameznikov. Škof je zelo ostro obsodil dejstvo, da se prek interneta širi tudi pornografija.

Kljub škofovim opozorilom in pomislekom o uporabi interneta pa anglikanska Cerkev vabi duhovnike, naj se dajo poučiti o uporabi in prednostih interneta ter si preskrbijo svoj računalniški naslov, da bodo tudi prek računalnika opravljali svoje duhovniško delo.

KULTURA SMRTI imenuje poročilo splave, ki jih sleherno leto po vsem svetu zabeleži uradno skoraj 40 milijonov. Ocena je nastala na podlagi podatkov, ki jih je objavil letopis Britanske enciklopedije. Nanašajo se na 61 narodov in približno 60 odstotkov svetovnega prebivalstva. Poročilo opozarja na posebej žalostne razmere v nekdanjih socialističnih državah, kjer je število splavov celo večje od števila živorojenih otrok. To se nanaša zlasti na Rusijo, Romunijo, Estonijo, Bolgarijo in Letonijo.

MIKEL KOLIQLI, albanski kardinal, je v starosti 94 let umrl v svojem rojstnem kraju Skadru. Papež ga je leta 1994 kot prvega Albanca počastil s kardinalskim klobukom, saj je več kot štiri desetletja trpel za Kristusa po komunističnih zaporih in delovnih taboriščih. Trikrat je bil obsojen na zaporno kazen, vsega skupaj kar 44 let. Od teh jih je 21 odslužil na prisilnem delu, 18 pa v zaporu. Obdolžili so ga, da je poslušal tuje radijske postaje in organiziral mladino.

Pogrebna slovesnost je prerastla v pravo manifestacijo povezanosti vseh verujočih, katoličanov, pravoslavnih in muslimanov. Vsi so izrazili globoko spoštovanje do pokončnega duhovnika, pričevalca in neomajnega bojevnika za pravice vsake veroizpovedi.

KAJ SKRIVAJO obzorja prihodnosti, se sprašujejo zlasti prebivalci Hongkonga. Z letošnjim prvim julijem bo to azijsko metropolo prevzela nova oblast - še vedno rdeča Kitajska. Po 155 letih statusa britanske kronske kolonije bo ta dobrih 1000 kvadratnih kilometrov velika država na južni obali Kitajske postala del velikanske Ljudske republike Kitajske. Njeni prebivalci - 6,3 milijone jih je - se bodo zlili in utonili v ogromnem številu kitajskega prebivalstva. Bogataši se že nekaj časa izseljujejo s svojimi milijoni - tudi Avstralija jih sprejema. Večina pa bo ostala, četudi nekako s strahom računa na drastične spremembe v hongkongškem

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

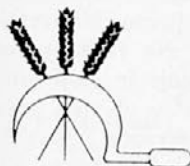
se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom
se toplo priporočamo
z raznovrstnim domačim
pecivom, kruhom in še
drugimi dobrotami naše peči.
F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

življenju.

Katoličanov je v Hongkongu 240.000. Nekateri so optimisti, druge pa bodočnost skrbi. Sveti oče Janez Pavel II. je že nekajkrat omenil, da bo Sveti sedež po prvem juliju budno pazil, kako nove oblasti spoštujejo temelje človekovih pravic in zakonodajo. Kitajska stran je že zagotovila, da se ne bo vmešavala v verske zadeve, ki bodo ostale neodvisne od oblasti - verska politika s celine naj bi torej ne vplivala na razmere v Hongkongu. Toda kaj vse so že izjavili, v resnici pa je bilo drugače. Bog daj, da bi vsaj zdaj ne bilo tako!

SEDEM LET po padcu berlinskega zidu sta 22. januarja izkazala svoj pogum nemški kancler Helmut Kohl in češki premier Vaclav Klaus s praškim podpisom spravne listine. Nemčija obžaluje trpljenje in krivice, zadane češkemu ljudstvu z zločini nacionalsocializma in se klanja češkim žrtvam Hitlerjeve diktature. Češka pa obžaluje, da je ob koncu vojne prišlo do razlastnitvenja in odvzema državljanstva ter izgona sudetskih Nemcev. Pri tem so trpele nedolžne osebe, prišlo je do kolektivne naprtitve odgovornosti. Izrecno obžaluje, da je do tega prišlo v nasprotju s humanitarnimi in pravnimi načeli.

Listina sloni na zdravem temelju in odpira pot v nove, prijateljske odnose med dvema narodoma.

Usmerjena v bodočnost jemlje na znanje zgodovinska dejstva in odgovornosti, a kot pravi papež v svoji poslanici za letošnji dan miru: odpuščanje ne izključuje iskanja resnice. Nemško-češka sprava, priznanje krivic na obeh straneh, je edina pot do zdravih odnosov med narodi in resničnega miru.

PRVI CIGAN bo prištet med blažene. Svet za pastorizacijo priseljencev in turistov je nedavno v Rimu priredil četrti mednarodni kongres o dušnopastirski oskrbi Romov. Kongres je potrdil verjetnost novice, da bo papež Janez Pavel II. letos v maju razglasil za blaženega španskega Roma Ceferina Jimeneza Malla. V španski revoluciji so ga leta 1936 ustrelili republikanci. Postopek za njegovo proglasitev med blažene je začela španska škofija Barbastro, kjer je svetniški kandidat umrl. Zanj so se zavzeli tudi madžarski Romi in papeža v pismu prosili za hiter postopek. Poudarili so, da bi ta proglasitev za blaženega pomenila opogumljenje za vse Rome, ki so razkropljeni po svetu.

V CELOTNI SVETI DEŽELI (20,754 kv.km) s 7,300.000 vsega prebivalstva, so kristjani v veliki manjšini, saj jih je komaj 141.336. Od teh je katoličanov 72.321, pravoslavnih 64.397, protestantov pa 4,618. Ostali so Judje in muslimani.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

GALERIJA MLADIH sprejema danes v vrsto naših mladinskih portretov TANJO SMRDEL, ki je bila rojena 24. aprila 1978 v sydneyskem okraju Blacktown kot hčerka Mirota in Mire Smrdel. Oba starša sta po rodu iz okolice Pivke, oče iz Trnja, mama pa iz Kala. Tania je obiskovala osnovno šolo v Greystanes, blizu Merrylandsa, kakor tudi srednjo šolo na Holroyd High. Sedaj že dve leti na Western Sydney univerzi (Campus Westmead) študira računovodstvo.

Poleg redne šole se je Tania vedno zanimala za znanje slovenskega jezika in je šest let obiskovala tudi pouk slovenščine na gimnaziji v Banstownu ter materin jezik vzela tudi za maturitetni predmet. Njena učiteljica je bila Mariza Ličen, kateri zdaj Tania že eno leto pomaga pri napovedovanju na slovenski oddaji SBS radia. Poleg tega že osem let pleše pri sydneyski folklorni skupini "Zakladi Slovenije", ki jo vodi Lolita Žižek.

Da ji slovenščina kar dobro teče, ji je k temu pripomoglo gotovo tudi sodelovanje pri Igralski družini našega verskega središča., katere članica je že peto leto. Prvič je nastopila pri Finžgarjevi igri "Divji lovec". Letos v maju pa bo v igri "Trije vaški svetniki" imela vlogo županove hčerke Fani.

Za pomoč pri stroških za šolanje na univerzi si je Tania dobila službo po nekaj ur na teden pri krajevnem kemistu. Rada pa pomaga tudi pri postrežbi v

VELIKA NOČ

ALELUJA! KRISTJAN VESEL,
POJ: ZVELIČAR JE VSTAL IZ GROBA.
ŽELO OSTRO JE SMRTI VZEL,
ZDAJ NE STRAŠI NAS VEČ TROHNOBA.

SMRTNI S TELESA OTRESNIL JE PRAH,
VSTAL JE V VELIKI SVETLOBI IN SLAVI;
GROZA OBIDE ČUVAJE IN STRAH,
ALELUJA GOSPODU V VIŠAVI!

VSTAL BOŠ TUDI TI, KRISTJAN,
NJEGA VSTAJENJE - UPANJE TVOJE;
VZBUDIL BO, KO NAPOČI DAN,
V VEČNO ŽIVLJENJE VERNE SVOJE.

ZIMA BEŽI, PRIHAJA POMLAD,
NOVO ŽIVLJENJE PO ZEMLJI VZBUJA,
CVET VESEL OBETA IN SAD,
POJMO VESELI: ALELUJA!

JOSIP STRITAR

dvorani tukajšnjega Slovenskega društva. Za razvedrilo rada igra tenis.

Pred desetimi leti je bila s starši prvič na obisku v Sloveniji. Slovenija ji zelo ugaja, zato jo namerava letos v juliju s svojo mamo ponovno obiskati.

Tanji čestitamo k njenemu pestremu udejstvanju v sydneyski slovenski skupnosti. Želimo ji še veliko lepih uspehov, kakor tudi pri njenem študiju in sploh v njenem bodočem življenju.

KOTIČKARJI! Boste za praznike barvali pirhe? Le ohranite to lepo velikonočno tradicijo, saj ima globok simboličen pomen. Vam in Vašim družinam želi obilo milosti vstalega Zveličarja - striček. Aleluja!

OBVESTILO IZ CANBERRE

Veleposlaništvo Republike Slovenije obvešča vsa slovenska društva in organizacije, da bo odpravnik poslov, gospod ALJAŽ GOSNAR, odsoten v času od 12. marca do 9. aprila. V tem času bo Veleposlaništvo RS vodila gospa Helena Drnovšek Zorko, prva sekretarka.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desete do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

FILOZOFSKA fakulteta v Ljubljani nas je obvestila, da za letošnje poletje pripravljajo 16. poletno šolo slovenskega jezika.

Izbirate lahko med dvotedenskim in štiridetskimi tečajem. Prvi traja od 29. junija do 12. julija, drugi od 29. junija do 26. julija.

Glede na znanje slovenščine bodo razvrstili udeležence v začetne, nadaljevalne in izpopolnjevalne skupine. Tečaj obsega dvajset šolskih ur na teden, pouk poteka od 9.00 do 12.15. Lahko si izberete tudi dodatni popoldanski tečaj.

Poleg jezikovnega pouka poteka v Poletni šoli tudi pester spremljevalni program, ki ga sestavljajo predavanja, delavnice, krožki in ekskurzije. Plačilo zanje je vključeno v šolnino.

Bivate lahko v študentskem domu ne daleč od središča mesta, v neposredni bližini šole. Lahko pa stanujete tudi pri prijateljih ali sorodnikih.

Cene za štiri tedne: šolnina 625 USD, namestitvev 500 USD. Za dva tedna: šolnina 330 USD, namestitvev 270 USD.

Prijavite se lahko na naslov:

Poletna šola, Filozofska fakulteta,
Aškerčeva 2, 1000 Ljubljana, Slovenija

Tel. +386 61 176-92-38

Fax +386 61 125-70-55

Internet: <http://www.ff.uni-lj.si/center-slo>

Z lepimi pozdravi! - Helena Drnovšek Zorko
Odpravnik poslov

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

POROČILO IZ TRSTA: Spoštovani urednik Misli! Ker je med Vašimi cenjenimi bralci tudi precej Primorcev, ki jih vesti iz domačih krajev prav gotovo zanimajo, Vas prosim, da bi v Vašem listu objavili sledeče obvestilo s pojasnilom, kako poiskati v Internetovi mreži naš radijski dnevnik. Za uslugo se Vam najtopleje zahvaljujem in lepo pozdravljam - Saša Rudolf

Slovenski tržaški radio, ki deluje v sklopu italijanske radiotelevizijske ustanove RAI, se že nekaj mesecev vsak dan od ponedeljka do petka vključuje z 10-minutnim dnevnikom v mrežo INTERNET. Gre za poročila, ki jih v živo oddajamo ob 8.00 po krajevnem času, in vsebujejo poleg krajšega pregleda mednarodnih dogodkov domače vesti iz tržaške, goriške in videmske pokrajine, torej iz krajev, kjer živijo Slovenci. Preko INTERNETA so vesti naše radijske postaje na voljo vsem Slovencem v domovini in po svetu. INTERNETOV naslov (password), preko katerega pridemo do vesti tržaškega slovenskega dnevnika: <http://www.tgr.tol.it>. Ali pa: <http://www.rai.it> (v tem primeru je na home page RAI treba poiskati TGR ON LINE - MONDO ITALIA). Na zaslonu se tedaj pojavi seznam italijanskih dežel. Izbrati moramo najprej Furlanijo-Julijsko krajino (Friuli -

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovencem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

9 328 3999

BERWICK	9 796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	9 840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	9 886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	9 331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	9 775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	9 596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	9 306 7211		
MALVERN	9 576 0433	Frances Tobin & Associates	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

Venezia Giulia), nato pa oddajo v slovenščini.

Že v bližnjem si boste, vedno preko INTERNETA, lahko ogledali tudi slovenski televizijski dnevnik, ki ga slovensko uredništvo v Trstu oddaja vsak večer ob 20.30 po krajevnem času.

SOUTH OAKLEIGH, VIC. - NAŠA ZAHVALA. V nedeljo, 2. marca 1997, je v Bogu zaspal in nas za vedno zapustil TONE JENKO. Slovo od dragih je zelo težko. Vera, molitev in upanje v prihodnost nam bodo v pomoč za preživetje težkih in žalostnih dni.

Ob izgubi ljubega in skrbnega moža, očeta in starega očeta se prisrčno zahvaljujem v svojem imenu in v imenu svojih hčerk za vso pomoč in pogum vsem sorodnikom tukaj in v Sloveniji. Iskrena zahvala tudi vsem znancem in dolgoletnim prijateljem za vse tolažilne besede, za molitve, cvetje in spremljavo pokojnega Toneta na njegovi zadnji poti.

Naj se vsi v molitvi radi spomnimo dragega pokojnika!

Žalujoča žena Silva Jereb
in hčerki Jolanda ter Annette
z družinama

ELIZABETH DOWNS, S.A. - S krajšo zamudo pošiljam naročnino in skromen dar v tiskovni sklad MISLI.

Sprava med nami je mogoča, je nedavno v Misli napisal znani Cvetko Falež iz Canberre, sedanji predsednik Avstralske slovenske konference. Res globoke in tehtne so njegove besede. Če pošten človek vsaj malo premisli, bo priznal, da ima prav.

Kako človeka boli, ko iz dneva v dan slišimo sovražna natolcevanja o ljudeh, ki delajo nesebično za narodno korist in nam samo dobro žele. Škoda, da ravno ljudje, ki so jim namenjene take vrstice kot so bile Faleževe, ne berejo naših Misli ali Glasa Slovenije. Če pa že tudi berejo, sprejmejo le tisto, kar jim ugaja. Mnogokrat namenoma nočejo priznati dobrih misli svoji nasprotnikov.

Smo še precej v začetku novega leta, zato je še čas in bi bilo kar dobro malo prerešati naše lastno "podstrešje" in obrisati prah z naših src. Bodimo veseli in ponosni, da smo del sicer malega a žilavega naroda, ki je po dolgem času končno zadihal s svojimi pljuči. Dolgo so to delali na naš račun le tujci, mi pa smo zapostavljeni komaj dihali. To smo vsi dobro občutili. Kako lepo bi bilo, če bi človek vsaj zdaj smel povedati kar misli, ne da bi se pri tem bal od drugih zamere ali očitkov.

Pa dovolj o tem, saj za tako razglabljanje nisem dovolj podkovana.

Bog vas živi vse, ki delate dobro in mislite na naš skupni blagor. Srčce in uspehov vsem, ki prebirate naše drage Misli, posebno pa še naši sestri in svakinji Irenki v Avstrijo, ki sem ji Misli naročila ter jih že nekaj let dobiva in tudi z veseljem prebira. - Marta Zrim

Slovenske sestre frančiškanke Brezmadežne, ki so dolga leta delovale med nami, iz Slovenije

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

R
&
R

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact

STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite:

STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

lepo pozdravljajo vse avstralske znance. Vsem želijo blagoslovljene velikonočne praznike in obilo milosti vstalega Zveličarja. - Sestre Hilarija, Monika, Ema (v Melbournu na obisku), Francka, Pavla in Maksimilijana.

ZOPET nekaj pisem z naročnino čaka, da se javijo odpošiljatelji, ki so pismu in poslanemu denarju pozabili pripisati svoje ime in naslov. Tudi P. Valerijan je ob priliki obiska Queenslanda na Planinki prejel dvajset dolarjev za Misli, imena pa ne ve.

Lepo prosim, javite se, če mislite, da ste vi med zgoraj omenjenimi!

Naj ob tej priliki prosim vse, ki že dolgo niso poravnali naročnine, da se spomnijo tudi na to. Lepo je, da so MISLIM zvesti z branjem, a branje samo ne plača računov tiskarni in pošti.

Nekateri se spomnijo na naročnino po dolgih letih dolga. Pošljejo pa samo naročnino za zadnje leto, pa menda mislijo, da za nazaj ni nikjer v knjigi. Pa je. Tako naročnino ne zapišem za zadnje leto, ampak na prvo, ki je še v dolgu.

Mislite malo na to, ko boste prebirali MISLI!

- Urednik in upravnik

cecen

DOBILI SMO PROŠNJO - če nam je znano, kje se nahaja ANA GRAŠIČ, po rodu iz okolice Kranja na Gorenjskem, ki naj bi živela nekje v Avstraliji. - Oseba je že med pokojnimi in sem o njej pisal v Mislih (majska številka 1983). Poročena z možem nemškega rodu je dobila priimek Schneider, po ločitvi pa je iz varnosti spremenila ime in priimek v Wilma Brown. Z dvema hčerkama je živela v državnem stanovanju v Carltonu do svoje smrti v januarju ali februarju 1983. Utonila naj bi v Yarri. Za primer sem zvedel šele nekaj mesecev kasneje, podrobnosti njene smrti pa so mi še danes nerazjasnjene. - Urednik

Misli, marec 1997

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno - 1.episkop; 7.ajda; 8.čepce; 10. Erjavec; 11.Erna (Ernesta); 12.Nace (Ignacij); 13. Droga; 14.lina; 16.šest; 18.ATS; 20.topol; 21. Micka; 22. Knežji kamen. - Navpično: 1.Paleolitik; 2.eden; 3.parada; 4.slabost; 5.očenaš; 6.Peca; 9. elektrarna; 15.naprej; 17.encimi; 18.aloja; 19. smuka.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Francka Anžin, Lidija Čušin, Ivan Podlesnik, Albina Konrad, Ivanka Žabkar. Žreb je izbral Albino Konrad.

Ivanki Žabkar se lepo opravičujem, ker sem v prejšnji številki po pomoti izpustil njeno ime med rešitelji križanke. Obenem jo tudi prosim, naj pripravi kaj križank, ker bo njenih "počitnic" kmalu konec: Marko, ki je sestavil nekaj zadnjih križank, se vrača domov v Slovenijo.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)
SURFERS PARADISE, QLD.4217
Telefon: (075)398 759

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparske in instalacijske dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO 33308

Mali Damijan je bil s starši na koncertu znanega čelista. Prvič je videl in slišal nekoga igrati na čelo. Pa se je hitro naveličil in rekel očku: "Ata, ali bomo šli domov, ko bo stric prežagal tisto škatlo?"

+

Kaplan se pelje s kolesom po cesti ne da bi se držal za krmilo. Policaj ga ustavi: "Plačali boste kazen. Vožnja brez držanja za krmilo je prepovedana."

Kaplan pobožno odvrne: "Bog je moj krmar!"

Policaj nato: "Oho, tudi vožnja v dvoje je prepovedana. Plačali boste dvojno kazen."

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Zgodovinarji predelujejo preteklost v dobre stare čase.

+ Zdaj mi zatrjujejo, da je bil socializem spocet brezmadežno.

+ Ne morete me kupiti — lahko me samo podkupite.

+ Pot v prihodnost je na žalost speljana čez sedanost.

+ Ne prenesem, da mi nepismeni berejo levite.

+ Neokusno je, če nekateri pišejo spomine na čase, ki bi jih radi čim prej pozabili.

+ Najboljši voditelj je tisti, ki zna najbolje druge voditi za nos.

+ Sodobna čestitka zadnjega novega leta je bila: Srečno smo preživeli še eno leto!

+ Lev ne bi smel pozabiti, da je bil izbran za kralja vseh živali z glasovi zajcev.

+ Konsens (soglasje) med različno mislečimi je naveden nonsense (nesmisel).

+ Krivce bi morali poiskati med spomeniki.

+ Slovenija, žudovita dežela: toliko propadlih podjetij, a tako malo (pro)padlih direktorjev!

+ Tudi etika gre skozi želodec.

+ Televizija ima v rokah trak in škarje.

Melboumskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

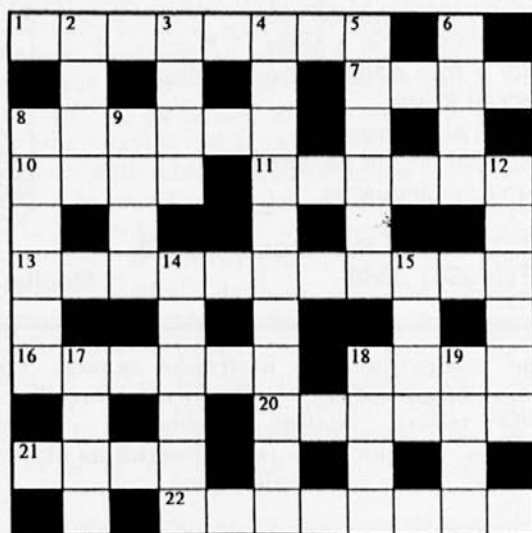
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

KRIŽANKA /Marko Matjašič/

Vodoravno: 1. duševni bolnik (tujka); 7. medicinski izraz za mozolj; 8. klobase so . . . , če je v njih poleg mesa dosti maščobe; 10. žensko ime (ljubkovalno); 11. vojak srbske kraljeve vojske med 2. svetovno vojno; 13. priimek in ime slovenskega pisatelja; 16. boj s tremi bojevniki; 18. morska riba, ki ima na hrbtu bodice; 20. petkova jajčna jed; 21. vredna igralna karta, ki jemlje; 22. latinska beseda za privesek ali dodatek, v medicini rabljena za slepič.

Navpično: 2. nasprotno od mlad; 3. ne izgublja časa; 4. priimek in ime znamenitega slovenskega arhitekta; 5. oseba iz ene Molièrovih komedij; 6. ime indijanskega plemena v Južni Ameriki; 8. črno vino našega Primorja; 12. umetno zidano korito (tuja beseda); 14. Bogu posvečen dan pri Judih; 15. del človeškega telesa; 17. podzemeljsko bogastvo; 18. če jo ne zabrišeš, ti lahko sledijo; 19. ljubkovalno ime za očeta.

Rešitev pošljite do 10. aprila na uredništvo!

Župnik je poklican k stari ženici, da jo pripravi na lepo smrt. Bolnica opravi spoved, prejme sveto obhajilo in tudi sveto maziljenje. Ko končata, je ženica vsa iz sebe: "Tako sem vesela, da sem vse opravila. Zdaj bi pa rada kar umrla..."

Duhovnik se namuzne, saj predobro ve, kako vsi kljub starosti in boleznim visimo na tem borem življenju. Rad bi preizkusil, če je izražena želja prišla mami res iz srca. "Če želite, se bo pa zgodilo. Imamo take molitve..." Prične brskati po brevirju, ženica pa kar hitro ustavi njegovo iskanje: "Gospod, kar nič ne iščite! Le zaprite bukve, pa naj se božja volja zgodi!..."

JESENSKO LISTJE in **ZA PEST DROBIŽA** sta pesniški zbirki adalidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Cena vsake je deset dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed zanimivih knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena 15 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, ki živi v Avstriji. Cena 13 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Druga izdaja. Cena 15 dolarjev.

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! – Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena 8 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR – Baragove molitve je zbral v molitvenik dr. Franc Jaklič. Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – V angleškem jeziku pisana knjiga je izšla v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, NSW. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Pisana je še v času enoumja. Cena 6 dolarjev.

VENETI, nasi davni predniki. Knjiga je nedavno izšla tudi v angleškem jeziku. V zalogi je nimamo, lahko pa jo preko MISLI naročite. S postnino iz Evrope bi bila cena nekaj manj kot stideset dolarjev. Pršla pa bi po navadni postni, ker bi drugače postnina stala več kot knjiga.

Imamo na razpolago se več slovenskih knjig, ali jih po želji lahko tudi naročimo.

MOŽJE S SNOWYJA. Slovenska izdaja knjige, **MAN WHO BUILT THE SNOWY**, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju Ivanu Kobalu (4 St. Andrews Pl., Rydalmere 2116, NSW). Cena, brez poštnine je petnajst dolarjev.

HREPENENJA IN SANJE je zadnja pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adalidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena 12 dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

15/5/97 - 21/6/97 - 23/6/97 - 12/7/97

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now sole agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1997

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666